Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 650/2012,**

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta

(EUVL L 201, 27.7.2012, s. 107)

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 344, 14.12.2012, s. 3 (650/2012)

►**C2** Oikaisu, EUVL L 60, 2.3.2013, s. 140 (650/2012)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 650/2012,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen luomiseksi asteittain unionin on määrä hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sitä edellyttäessä.

(2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan lainvalintaa ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen yhteensopivuus.

(3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti, että tuomioiden ja oikeusviranomaisten muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate on yksityisoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi, ja kehotti neuvostoa ja komissiota hyväksymään toimenpideohjelman kyseisen periaatteen panemiseksi täytäntöön.

(4) Komission ja neuvoston yhteinen toimenpideohjelma tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ([3]) hyväksyttiin 30 päivänä marraskuuta 2000. Ohjelmassa määritellään lainvalintasääntöjen yhdenmukaistamistoimet toimenpiteiksi, joilla on tarkoitus helpottaa tuomioiden vastavuoroista tunnustamista, ja siinä määrätään oikeusvälineen laatimisesta perintö- ja testamenttiasioista.

(5) Brysselissä 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi uuden ohjelman nimeltä ”Haagin ohjelma: vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittaminen Euroopan unionissa” ([4]). Kyseisessä ohjelmassa korostetaan, että on tarpeen hyväksyä perintöasioita koskeva säädös, jossa käsitellään

([1]) EUVL C 44, 11.2.2011, s. 148.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2012.
([3]) EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.
([4]) EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

▼B

erityisesti kysymyksiä, jotka koskevat lainvalintaa, toimivaltaa, päätösten vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa perintöasioiden alalla sekä eurooppalaista perintötodistusta.

(6) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan Eurooppa-neuvosto hyväksyi uuden monivuotisen ohjelman nimeltä ”Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten” ([1]). Eurooppa-neuvosto katsoi kyseisessä ohjelmassa, että vastavuoroista tunnustamista olisi laajennettava sellaisille aloille, joilla sitä ei tällä hetkellä sovelleta mutta jotka ovat jokapäiväisen elämän kannalta keskeisiä, kuten perintöön ja testamenttiin, ottaen samalla huomioon jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät ja oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public) sekä kansalliset perinteet tällä alalla.

(7) Sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa olisi edistettävä poistamalla vapaata liikkuvuutta haittaavat esteet niiden henkilöiden osalta, joille aiheutuu tällä hetkellä vaikeuksia, kun he valvovat oikeuksiaan perintöasiassa, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia. Kansalaisten on voitava järjestää perimyksensä ennakolta Euroopan oikeusalueella. Perillisten ja testamentinsaajien sekä muiden perittäville läheisten henkilöiden sekä perimykseen liittyvien velkojien oikeuksien toteutuminen on taattava tehokkaasti.

(8) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tähän asetukseen olisi koottava säännökset tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten, virallisten asiakirjojen ja tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen tunnustamisesta tai tapauksen mukaan hyväksymisestä, täytäntöönpanokelpoisuudesta ja täytäntöönpanosta sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta.

(9) Tämän asetuksen soveltamisala olisi ulotettava kaikkiin perimyksen yksityisoikeudellisiin näkökohtiin ja varsinkin kaikenlaiseen omaisuuden, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtymiseen kuolemantapauksen johdosta, olipa kyseessä kuolemanvaraismääräykseen perustuva tahdonvaltainen siirtyminen tai lakimääräiseen perimykseen perustuva siirtyminen.

(10) Tätä asetusta ei olisi sovellettava veroasioihin eikä julkisoikeudellisiin hallintoasioihin. Siksi kansallisessa lainsäädännössä olisi määritettävä esimerkiksi se, kuinka verot ja muut julkisoikeudelliset saatavat lasketaan ja maksetaan, olivatpa kyseessä perittävän maksettavaksi hänen kuollessaan kuuluneet verot tai mikä tahansa kuolinpesän tai edunsaajien maksettavaksi tuleva perintövero. Kansallisessa lainsäädännössä olisi myös määritettävä, voidaanko verojen maksaminen asettaa ehdoksi sille, että omistusoikeus jäämistöomaisuuteen siirtyy edunsaajille tämän asetuksen nojalla tai sille, että jäämistöomaisuus kirjataan rekisteriin.

(11) Tätä asetusta ei olisi sovellettava muihin yksityisoikeuden aloihin kuin perimykseen. Selvyyden vuoksi eräät kysymykset, joiden

([1]) EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

▼B

voitaisiin nähdä olevan yhteydessä perintöasioihin, olisi nimenomaisesti suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

(12) Tätä asetusta ei olisi näin ollen sovellettava kysymyksiin, jotka liittyvät aviovarallisuussuhteisiin, mukaan lukien joissakin oikeusjärjestelmissä tunnetut avioehtosopimukset siinä määrin kuin tällaisissa sopimuksissa ei käsitellä perintöasioita, eikä vaikutuksiltaan avioliittoon verrattavien parisuhteiden varallisuussuhteisiin. Tiettyä perintöasiaa tämän asetuksen nojalla käsittelevien viranomaisten olisi kuitenkin tilanteen mukaan otettava huomioon perittävän aviovarallisuussuhteen tai vastaavan varallisuussuhteen purkaminen määrittäessään perittävän jäämistöä ja edunsaajien osuuksia.

(13) Trustien perustamiseen, hallinnointiin ja purkamiseen liittyvät kysymykset olisi niin ikään jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä ei tarkoittaisi trustien jättämistä kokonaan soveltamisalan ulkopuolelle. Jos trusti perustetaan testamentilla tai säädöksellä, joka liittyy lakimääräiseen perimykseen, tämän asetuksen nojalla perimykseen sovellettavaa lakia olisi sovellettava omaisuuden siirtymiseen ja edunsaajien määrittämiseen.

(14) Muulla tavoin kuin perimyksen kautta, esimerkiksi lahjojen kautta, syntyneet tai siirtyneet varallisuusoikeudet, etuudet ja omaisuus olisi myös jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Se, onko lahjat tai muut esineoikeudellisen vaikutuksen ennen kuolemaa aikaansaavat, elävien kesken tapahtuvat omaisuuden luovutukset peräytettävä tai otettava huomioon edunsaajien osuuksia määritettäessä perimykseen sovellettavan lain mukaisesti, olisi kuitenkin määritettävä tämän asetuksen mukaan perimykseen sovellettavassa laissa.

(15) Tässä asetuksessa olisi sallittava kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvän oikeuden syntyminen tai siirtyminen perimyksen kautta perimykseen sovellettavan lain mukaisesti. Sen ei kuitenkaan olisi vaikutettava joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tunnettuihin määrältään rajoitettuihin esineoikeuksiin (*numerus clausus*). Jäsenvaltiolta ei olisi edellytettävä, että se tunnustaa kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa omaisuutta koskevan esineoikeuden, jos kyseistä esineoikeutta ei tunneta sen oikeudessa.

(16) Jotta edunsaajat kuitenkin voisivat nauttia heille perimyksen kautta syntyneistä tai siirretyistä oikeuksista toisessa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi säädettävä tuntemattoman esineoikeuden muuntamisesta esineoikeudeksi, joka lähinnä vastaa sitä kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännössä. Muuntamisessa olisi otettava huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset. Lähinnä vastaavan kansallisen esineoikeuden määrittelyä varten voidaan ottaa yhteyttä sen valtion viranomaisiin tai toimivaltaisiin henkilöihin, jonka lakia perimykseen sovellettiin, lisätietojen saamiseksi oikeuden luonteesta

▼B

ja vaikutuksista. Tätä varten voidaan käyttää siviili- ja kauppaoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön nykyisiä verkostoja ja muita käytettävissä olevia toisen valtion lain ymmärtämistä helpottavia keinoja.

(17) Tässä asetuksessa nimenomaisesti säädetyn tuntemattomien esineoikeuksien muuntamisen ei olisi rajoitettava muita muuntamisen muotoja tätä asetusta sovellettaessa.

(18) Kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvän oikeuden rekisteriin kirjaamisen edellytykset olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, (kiinteän omaisuuden osalta omaisuuden sijaintipaikan laissa (*lex rei sitae*)) olisi määritettävä, millaisin oikeudellisin edellytyksin ja miten kirjaaminen on suoritettava ja mitkä viranomaiset, kuten kiinteistörekisterit tai notaarit, ovat vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki edellytykset täyttyvät ja että perusteeksi esitetyt tai laaditut asiakirjat ovat riittäviä tai sisältävät tarvittavat tiedot. Viranomaiset voivat erityisesti tarkistaa, että perittävän oikeus rekisteröintiä varten esitetyssä asiakirjassa mainittuun jäämistöomaisuuteen on oikeus, joka kirjataan sellaisena rekisteriin tai joka muutoin osoitetaan sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa rekisteriä pidetään. Asiakirjojen päällekkäisyyden välttämiseksi rekisteröintiviranomaisten olisi hyväksyttävä tällaiset toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten laatimat asiakirjat, joiden liikkuvuudesta säädetään tässä asetuksessa. Erityisesti tämän asetuksen nojalla annetun eurooppalaisen perintötodistuksen olisi oltava pätevä asiakirja jäämistöomaisuuden kirjaamiseksi jäsenvaltion rekisteriin. Tämän ei kuitenkaan olisi estettävä rekisteröintiviranomaisia pyytämästä rekisteröintiä hakevalta henkilöltä sellaisten lisätietojen tai -asiakirjojen esittämistä, joita edellytetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, esimerkiksi tulojen maksamiseen liittyviä tietoja tai asiakirjoja. Toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa rekisteröintiä hakevalle henkilölle, miten puuttuvat tiedot tai asiakirjat toimitetaan.

(19) Oikeuden rekisteriin kirjaamisen vaikutukset olisi samoin jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, olisi näin ollen määritettävä, onko rekisteröinnillä esimerkiksi oikeuden olemassaolon toteava vai oikeuden luova vaikutus. Jos esimerkiksi oikeuden hankkiminen kiinteään omaisuuteen on rekisterien kaikkia koskevan vaikutuksen varmistamiseksi tai oikeustoimien suojaamiseksi kirjattava rekisteriin sen jäsenvaltion oikeuden mukaan, jossa rekisteriä pidetään, hankinta-ajankohtaan olisi sovellettava kyseisen jäsenvaltion lakia.

(20) Tässä asetuksessa olisi noudatettava jäsenvaltioissa sovellettavia eri järjestelmiä perintöasioiden käsittelemiseksi. Sen vuoksi tätä asetusta sovellettaessa ”tuomioistuin” olisi ymmärrettävä laajasti eli niin, että se kattaa paitsi lainkäyttötehtäviä hoitavat tuomioistuimet sanan varsinaisessa merkityksessä myös notaarit tai rekisteriviranomaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat perintöasioissa tuomioistuimen tavoin tiettyjä lainkäyttötehtäviä, sekä notaarit ja oikeusalan ammattilaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat lainkäyttötehtäviä tietyssä perintöasiassa tuomioistuimen antaman valtuutuksen nojalla. Tässä asetuksessa säädettyjen toimivaltasääntöjen olisi sidottava kaikkia tässä asetuksessa määriteltyjä tuomioistuimia. Vastaavasti ”tuomioistuimen” ei olisi

▼B

katettava jäsenvaltion oikeusviranomaisiin kuulumattomia viranomaisia, joilla on kansallisen lainsäädännön mukaan valtuudet käsitellä perintöasioita, kuten useimmissa jäsenvaltioissa notaareja, jos he eivät hoida lainkäyttötehtäviä, kuten asia yleensä on.

(21) Tässä asetuksessa olisi sallittava kaikkien notaarien, joilla on toimivaltaa perintöasioissa jäsenvaltioissa, käyttää kyseistä toimivaltaa. Sen, sitovatko tässä asetuksessa vahvistetut toimivaltasäännöt tietyn jäsenvaltion notaareja, olisi oltava riippuvainen siitä, kuuluvatko he tätä asetusta sovellettaessa ”tuomioistuimen” määritelmän piiriin.

(22) Notaarien jäsenvaltioissa perintöasioissa antamien asiakirjojen olisi liikuttava tämän asetuksen nojalla. Kun notaarit hoitavat oikeudellisia tehtäviä, heitä sitovat toimivaltasäännöt ja heidän tekemiensä päätösten olisi liikuttava päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa koskevien säännösten mukaisesti. Kun notaarit eivät hoida lainkäyttötehtäviä, heitä eivät sido toimivaltasäännöt ja heidän antamiensa virallisten asiakirjojen olisi liikuttava virallisia asiakirjoja koskevien säännösten mukaisesti.

(23) Koska kansalaisten liikkuvuus lisääntyy, tässä asetuksessa olisi säädettävä, että yleisenä liittymäperusteena määritettäessä sekä toimivaltaa että sovellettavaa lakia on perittävän asuinpaikka kuolinhetkellä, jotta voidaan taata moitteeton oikeudenkäyttö unionissa ja varmistaa perintöasian todellinen liittymä jäsenvaltioon, jossa toimivaltaa käytetään. Asuinpaikan määrittämiseksi perintöasiaa käsittelevän viranomaisen olisi suoritettava yleisarviointi perittävän elinolosuhteista hänen kuolemaansa edeltävinä vuosina ja hänen kuolinhetkellään ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tosiseikat, erityisesti perittävän oleskelun kesto ja säännöllisyys asianomaisessa valtiossa sekä oleskelun olosuhteet ja syyt. Näin määritetyn asuinpaikan olisi oltava osoituksena perittävän läheisestä ja vakaasta liittymästä asianomaiseen valtioon, kun otetaan huomioon tämän asetuksen erityiset tavoitteet.

(24) Tietyissä tapauksissa perittävän asuinpaikan määrittäminen saattaa osoittautua monimutkaiseksi. Tällainen tilanne voi syntyä varsinkin, jos perittävä oli siirtynyt ammatillisista tai taloudellisista syistä asumaan ulkomaille työntekoa varten, joskus pitkäksi aikaa, mutta oli säilyttänyt läheisen ja vakaan liittymän alkuperävaltioonsa. Tällaisessa tapauksessa perittävän asuinpaikan voitaisiin asianhaaroista riippuen katsoa edelleen olevan tämän alkuperävaltiossa, jossa hänen perheensä intressien keskus sijaitsi ja johon hänen sosiaalinen elämänsä keskittyi. Toisenlaisia monimutkaisia tapauksia voi ilmetä, jos perittävä on asunut vaihtelevasti useassa valtiossa tai matkustanut valtiosta toiseen asettautumatta asumaan pysyvästi mihinkään niistä. Jos perittävä oli jonkin kyseessä olevan valtion kansalainen tai jos koko hänen pääasiallinen omaisuutensa oli jossakin kyseisistä valtioista, hänen

▼B

kansalaisuutensa taikka kyseisen omaisuuden sijaintipaikka voisi olla erityinen tekijä kaikkien tosiasiallisten olosuhteiden kokonaisarvioinnissa.

(25) Määritettäessä perimykseen sovellettavaa lakia perintöasiaa käsittelevä viranomainen voi poikkeustapauksissa – esimerkiksi jos perittävä oli muuttanut vähän ennen kuolemaansa valtioon, jossa hänen asuinpaikkansa on, ja kaikki tapaukseen liittyvät seikat osoittavat, että perittävällä oli selvästi läheisempi liittymä toiseen valtioon – tehdä sen päätelmän, että perimykseen ei olisi sovellettava sen valtion lakia, jossa perittävällä oli asuinpaikka, vaan sen valtion lakia, johon perittävällä oli selvästi läheisempi liittymä. Kyseistä selvästi läheisintä liittymää ei kuitenkaan olisi käytettävä toissijaisena liittymäperusteena, jos perittävän asuinpaikan määrittäminen kuolinhetkellä osoittautuu monimutkaiseksi.

(26) Mikään tässä asetuksessa ei saa estää tuomioistuinta soveltamasta järjestelyjä, joiden tarkoituksena on torjua lainsäädännön kiertäminen, kuten *fraude à la loi* kansainvälisen yksityisoikeuden yhteydessä.

(27) Tämän asetuksen sääntöjen tavoitteena on varmistaa, että perintöasiaa käsittelevä viranomainen soveltaa useimmissa tilanteissa omaa lainsäädäntöään. Sen vuoksi tässä asetuksessa säädetään mekanismeista, jotka otettaisiin käyttöön silloin, kun perittävä oli valinnut perimykseensä sovellettavaksi laiksi sen jäsenvaltion lain, jonka kansalainen hän oli.

(28) Yhtenä tällaisena mekanismina kyseessä olevien asianosaisten olisi voitava tehdä oikeuspaikkasopimus sen jäsenvaltion tuomioistuinten hyväksi, jonka laki on valittu. Tällöin olisi määritettävä tapauskohtaisesti ja erityisesti oikeuspaikkasopimuksen kohteena olevasta kysymyksestä riippuen, pitäisikö oikeuspaikkasopimus tehdä kaikkien perimyksen osapuolten kesken vai voisivatko jotkut heistä sopia tietyn kysymyksen saattamisesta valitun tuomioistuimen käsiteltäväksi tilanteessa, jossa kyseisen tuomioistuimen päätös asiasta ei vaikuttaisi muiden perimyksen osapuolten oikeuksiin.

(29) Jos perintöasioita koskeva menettely on tuomioistuimessa vireillä sen omasta aloitteesta, kuten joissakin jäsenvaltioissa tapahtuu, kyseisen tuomioistuimen olisi päätettävä käsittely, jos asianosaiset sopivat perintöasian ratkaisemisesta sovinnollisesti tuomioistuimen ulkopuolella jäsenvaltiossa, jonka laki on valittu. Jos perintöasioita koskeva menettely ei ole vireillä tuomioistuimessa sen omasta aloitteesta, tämän asetuksen ei olisi estettävä asianosaisia ratkaisemasta perintöasiaa sovinnollisesti tuomioistuimen

▼B

ulkopuolella, esimerkiksi notaarin avulla, valitsemassaan jäsenvaltiossa, jos se on mahdollista kyseisen jäsenvaltion lain nojalla. Näin olisi oltava myös siinä tapauksessa, että perimykseen sovellettava laki ei ole kyseisen jäsenvaltion laki.

(30) Jotta varmistettaisiin, että kaikkien jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat samoilla perusteilla käyttää toimivaltaa sellaisten henkilöiden perimyksen osalta, joilla ei kuollessaan ole asuinpaikkaa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi lueteltava tyhjentävästi etusijajärjestyksessä perusteet, joilla tällaista toissijaista toimivaltaa voidaan käyttää.

(31) Erityisesti niiden tilanteiden varalta, joissa oikeussuoja on evätty, tässä asetuksessa olisi säädettävä varatoimivallan (*forum necessitatis*) käyttämisestä niin, että jäsenvaltion tuomioistuimelle annetaan poikkeustapauksissa mahdollisuus ratkaista perintöasia, jolla on läheinen liittymä kolmanteen valtioon. Tällainen poikkeustapaus voi syntyä, kun menettely osoittautuu mahdottomaksi asianomaisessa kolmannessa valtiossa esimerkiksi sisällissodan vuoksi tai kun ei kohtuudella voida odottaa edunsaajan aloittavan tai käyvän läpi menettelyä kyseisessä valtiossa. Varatoimivaltaa voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan, jos asialla on riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

(32) Jotta voitaisiin helpottaa niiden perillisten ja testamentinsaajien elämää, joilla on asuinpaikka jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa perintöasiaa käsitellään tai jossa se tullaan käsittelemään, tässä asetuksessa olisi annettava kenelle tahansa sellaiselle henkilölle, jolla on perimykseen sovellettavan lain mukaan oikeus tehdä ilmoituksia, jotka koskevat perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista taikka jotka koskevat rajoituksia hänen vastuuseensa perimykseen liittyvistä veloista, mahdollisuus tehdä kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa tällaisia ilmoituksia muodossa, josta säädetään sen jäsenvaltion laissa, jossa hänellä on asuinpaikka. Tämän ei olisi rajoitettava tällaisten ilmoitusten tekemistä muille kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, jotka ovat toimivaltaisia vastaanottamaan ilmoituksia kansallisen lainsäädännön nojalla. Henkilöiden, jotka päättävät käyttää mahdollisuutta tehdä ilmoituksia jäsenvaltiossa, jossa heillä on asuinpaikka, olisi itse ilmoitettava perintöasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle tai viranomaiselle tällaisten ilmoitusten olemassaolosta perimykseen sovellettavassa laissa asetetussa määräajassa.

(33) Henkilön, joka haluaa rajoittaa vastuutaan perimykseen liittyvistä veloista, ei olisi mahdollista tehdä niin ainoastaan ilmoittamalla asiasta sen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hänellä on asuinpaikka, jos perimykseen sovellettavassa laissa edellytetään hänen aloittavan erityisen oikeudellisen menettelyn, esimerkiksi perunkirjoitusmenettelyn, toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Ilmoituksen, jonka henkilö tekee tällaisissa olosuhteissa jäsenvaltiossa, jossa hänellä on asuinpaikka, muodossa, josta säädetään kyseisen jäsenvaltion laissa, ei näin ollen olisi oltava tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla muodoltaan pätevä. Haastehakemuksia ei myöskään olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina ilmoituksina.

▼B

(34) Oikeudenkäytön yhdenmukaisuuden vuoksi olisi vältettävä sitä, että eri jäsenvaltioissa annetaan keskenään ristiriitaisia päätöksiä. Sitä varten tässä asetuksessa olisi säädettävä yleisistä menettelysäännöistä, jotka ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeudellisen yhteistyön alalla annetuissa unionin säädöksissä.

(35) Eräs tällainen menettelysääntö on vireilläolosääntö, jota käytetään, jos sama perintöasia pannaan vireille eri jäsenvaltioissa olevissa eri tuomioistuimissa. Säännön mukaan määritetään, minkä tuomioistuimen olisi jatkettava perintöasian käsittelyä.

(36) Koska joissakin jäsenvaltioissa perintöasioita voivat käsitellä muut kuin oikeusviranomaiset, esimerkiksi notaarit, joita eivät sido tämän asetuksen mukaiset toimivaltasäännöt, ei voida sulkea pois sitä, että eri jäsenvaltioissa voidaan samanaikaisesti panna vireille samaa perimystä koskeva tuomioistuimen ulkopuolinen sovintomenettely ja oikeuskäsittely tai kaksi samaa perimystä koskevaa tuomioistuimen ulkopuolista sovintomenettelyä. Tällaisessa tilanteessa asianosaisten olisi sovittava noudatettavasta toimintatavasta keskenään saatuaan tietää samanaikaisista menettelyistä. Jos he eivät pääse sopimukseen, perintöasia olisi käsiteltävä ja ratkaistava tuomioistuimissa, jotka ovat tämän asetuksen nojalla toimivaltaisia.

(37) Jotta kansalaiset voisivat nauttia sisämarkkinoiden tarjoamista eduista siten, että tähän liittyy täysi oikeusvarmuus, tällä asetuksella olisi annettava heille mahdollisuus tietää ennakolta, mitä lakia heidän perimykseensä sovelletaan. Ristiriitaisten tulosten välttämiseksi olisi otettava käyttöön yhdenmukaiset lainvalintasäännöt. Pääsääntönä olisi oltava, että perimykseen sovelletaan ennakoitavissa olevaa lakia, johon sillä on läheinen liittymä. Oikeusvarmuuden vuoksi ja jotta vältettäisiin perimyksen pirstoutuminen, kyseistä lakia olisi sovellettava perimykseen kokonaisuudessaan eli kaikkeen jäämistöön kuuluvaan omaisuuteen riippumatta omaisuuden luonteesta ja siitä, sijaitseeko omaisuus toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa.

(38) Tällä asetuksella olisi annettava kansalaisille mahdollisuus järjestää perimyksensä ennakolta valitsemalla perimykseensä sovellettavan lain. Tämän valinnan olisi rajoituttava sellaisen valtion lakiin, jonka kansalaisia he ovat, jotta varmistettaisiin perittävän ja valitun lain välinen liittymä sekä vältettäisiin se, että valitaan tietty laki tarkoituksena tehdä tyhjäksi lakiosaan oikeutettujen henkilöiden oikeutetut odotukset.

(39) Lainvalinta olisi tehtävä nimenomaisesti kuolemanvaraismääräyksen muodossa annettavassa ilmoituksessa tai sen olisi käytävä ilmi tällaisen määräyksen sanamuodosta. Lainvalinnan voitaisiin katsoa käyvän ilmi kuolemanvaraismääräyksestä, jos perittävä on esimerkiksi määräyksessään viitannut sen valtion lain erityisiin säännöksiin, jonka kansalainen hän on, tai on muulla tavoin maininnut kyseisen lain.

▼B

(40) Tämän asetuksen mukaisen lainvalinnan olisi oltava pätevä, vaikka valitussa laissa ei säädettäisi lainvalinnasta perintöasioissa. Valitussa laissa olisi kuitenkin määritettävä valinnan tekemisen aineellinen pätevyys eli se, voidaanko lainvalinnan tehneen henkilön katsoa ymmärtäneen sen, mitä hän teki, ja suostuneen siihen. Samaa olisi sovellettava lainvalinnan muuttamiseen tai kumoamiseen.

(41) Tätä asetusta sovellettaessa henkilön kansalaisuuden tai useiden kansalaisuuksien määrittäminen olisi ratkaistava ensimmäiseksi. Kysymys, joka koskee henkilön katsomista jonkin valtion kansalaiseksi, ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, vaan siihen sovelletaan kansallista oikeutta, mukaan lukien tarvittaessa kansainväliset yleissopimukset, noudattaen täysimääräisesti Euroopan unionin yleisiä periaatteita.

(42) Perimykseen sovellettavaksi laiksi määritetyn lain olisi säänneltävä perimystä perimyksen alkamisesta aina siihen asti, kun jäämistöön kuuluvan omaisuuden omistajuus siirtyy kyseisessä laissa määritetyille edunsaajille. Siihen olisi sisällyttävä kysymykset, jotka koskevat perimyksen kohteena olevan jäämistön hallinnointia ja vastuuta perimykseen liittyvistä veloista. Perimykseen liittyvien velkojen maksamiseen saattaa liittyä velkojien luokittelu etuoikeusaseman mukaan erityisesti, jos siitä säädetään perimykseen sovellettavassa laissa.

(43) Tässä asetuksessa säädetyt toimivaltasäännöt voivat joissakin tapauksissa johtaa tilanteeseen, jossa ratkaisujen tekemiseen perintöasiassa toimivaltainen tuomioistuin ei sovella omaa lainsäädäntöään. Kun tällainen tilanne esiintyy jäsenvaltiossa, jonka laissa säädetään jäämistön hoitajan nimittäminen pakolliseksi, tässä asetuksessa olisi sallittava, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimet nimittävät yhden tai useamman jäämistön hoitajan oman lainsäädäntönsä mukaisesti, jos perintöasia on siellä vireillä. Tämän ei olisi rajoitettava asianosaisten päätöstä sopia perintöasian ratkaisemisesta sovinnollisesti tuomioistuimen ulkopuolella toisessa jäsenvaltiossa, jos tämä on mahdollista kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Perimykseen sovellettavan lain ja nimittävän tuomioistuimen jäsenvaltion lain hyvän yhteensovittamisen varmistamiseksi tuomioistuimen olisi nimitettävä yksi tai useampi henkilö, jolla olisi oikeus hallinnoida jäämistöä perimykseen sovellettavan lain nojalla, esimerkiksi perittävän testamentin toimeenpanija tai itse perilliset tai, jos perimykseen sovellettava laki tätä edellyttää, ulkopuolinen jäämistön hoitaja. Tuomioistuimet voivat kuitenkin erityistapauksissa, joissa niiden lainsäädäntö sitä edellyttää, nimittää ulkopuolisen jäämistön hoitajan, vaikka tästä ei säädetä perimykseen sovellettavassa laissa. Jos perittävä oli nimittänyt testamentin toimeenpanijan, kyseiseltä henkilöltä ei saa riistää hänen valtuuksiaan, ellei hänen toimeksiantonsa päättäminen ole perimykseen sovellettavan lain mukaan mahdollista.

(44) Jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen perintöasia on vireillä, nimitetyillä jäämistön hoitajilla olisi oltava hallinnointivaltuudet, joita he voivat käyttää perimykseen sovellettavan lain nojalla. Siten, jos esimerkiksi perillinen nimitetään jäämistön hoitajaksi, hänellä olisi oltava perillisille kyseisen lain nojalla kuuluvat valtuudet hallinnoida jäämistöä. Jos hallinnointivaltuudet, joita voidaan käyttää perimykseen sovellettavan lain nojalla, eivät ole riittävät jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi tai velkojien taikka muiden perittävän velkoja taanneiden henkilöiden oikeuksien suojaamiseksi, siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa perintöasia on vireillä, nimitetyt jäämistön hoitajat voivat käyttää täydentävästi kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä tätä varten säädettyjä hallinnointivaltuuksia. Tällaisia täydentäviä valtuuksia

▼B

voisivat olla esimerkiksi luettelon laatiminen jäämistöomaisuuteen kuuluvista varoista ja perimykseen liittyvistä veloista, velkojille osoitettu ilmoitus perimyksen alkamisesta ja kehotus saatavien ilmoittamiseen sekä turvaamistoimet tai muut väliaikaiset toimenpiteet jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi. Jäämistön hoitajan hallinnoijan täydentäviä valtuuksia käyttäessään toteuttamien toimien olisi noudatettava perimykseen sovellettavaa lakia, mitä tulee jäämistöomaisuuden omistajuuden siirtymiseen, mukaan luettuina oikeustoimet, joita edunsaajat ovat tehneet ennen jäämistön hoitajan nimittämistä, vastuuseen perimykseen liittyvistä veloista sekä edunsaajien oikeuksiin, mukaan luettuna tarvittaessa oikeus vastaanottaa perintö tai luopua siitä. Tällaiset toimet voisivat esimerkiksi kattaa ainoastaan omaisuuden luovuttamisen tai velkojen maksamisen, mikäli tämä olisi sallittua perimykseen sovellettavan lain nojalla. Jos perimykseen sovellettavan lain nojalla ulkopuolisen jäämistön hoitajan nimittäminen muuttaa perillisten vastuuta, tällainen muutos olisi otettava huomioon.

(45) Tämän asetuksen ei olisi estettävä sitä, että velkojat voivat esimerkiksi edustajan välityksellä toteuttaa kansallisen oikeuden nojalla ja tarvittaessa asiaankuuluvien unionin säädösten mukaisesti mahdollisesti käytettävissä olevia lisätoimia oikeuksiensa turvaamiseksi.

(46) Tässä asetuksessa olisi sallittava perimyksen alkamisesta tiedottaminen mahdollisille velkojille muissa jäsenvaltioissa, joissa omaisuutta sijaitsee. Tämän asetuksen soveltamisen yhteydessä olisi siksi harkittava mahdollisuutta ottaa tarvittaessa oikeusportaalin kautta käyttöön mekanismi, jonka avulla mahdolliset velkojat muissa jäsenvaltioissa saavat käyttöönsä asiaankuuluvat tiedot saataviensa ilmoittamiseksi.

(47) Perimykseen sovellettavassa laissa olisi määritettävä, keitä edunsaajat ovat kussakin perimyksessä. Termi ”edunsaajat” kattaa useimpien lakien mukaan perilliset ja testamentinsaajat sekä henkilöt, joilla on oikeus lakiosaan, vaikka esimerkiksi testamentinsaajien oikeudellinen asema ei ole sama kaikkien lakien mukaan. Joidenkin lakien mukaan testamentinsaaja voi saada suoraan osuuden jäämistöomaisuudesta, kun taas joidenkin toisten lakien mukaan testamentinsaaja voi saada ainoastaan oikeuden esittää vaatimuksen perillisiä vastaan.

(48) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus niiden henkilöiden osalta, jotka haluavat suunnitella perimyksensä ennakolta, tässä asetuksessa olisi säädettävä erityisestä lainvalintasäännöstä, joka koskee kuolemanvaraismääräysten sallittavuutta ja aineellista pätevyyttä. Kyseisen säännön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi lueteltava ne seikat, jotka olisi katsottava

▼B

aineelliseen pätevyyteen liittyviksi seikoiksi. Kuolemanvaraismääräyksen aineellisen pätevyyden tarkastelu saattaa johtaa päätelmään, että mainittua määräystä ei ole oikeudellisesti olemassa.

(49) Perintösopimus on eräs kuolemanvaraismääräysten muoto, jonka sallittavuus ja hyväksyttävyys vaihtelevat jäsenvaltioittain. Jotta helpotettaisiin sitä, että perintöoikeuksien saaminen perintösopimuksen johdosta hyväksytään jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi määriteltävä, mitä lakia on sovellettava tällaisten sopimusten sallittavuuteen, niiden aineelliseen pätevyyteen ja niiden sopimuspuolia sitoviin vaikutuksiin, mukaan lukien niiden purkamisedellytykset.

(50) Laki, jota tämän asetuksen nojalla sovelletaan kuolemanvaraismääräyksen sallittavuuteen ja aineelliseen pätevyyteen ja perintösopimusten osalta sopimuspuolia sitoviin vaikutuksiin, ei olisi vaikutettava sellaisen henkilön oikeuksiin, jolla perimykseen sovellettavan lain nojalla on oikeus lakiosaan tai jokin muu oikeus, jota henkilö, jonka jäämistöstä on kyse, ei voi häneltä riistää.

(51) Kun tässä asetuksessa viitataan lakiin, jota olisi sovellettu kuolemanvaraismääräyksen tehneen henkilön perimykseen, jos hän olisi kuollut päivänä, jona määräys tehtiin, määräystä muutettiin tai määräys peruutettiin, tällaisen viittauksen olisi katsottava tarkoittavan joko sen valtion lakia, jossa hänen asuinpaikkansa oli kyseisenä päivänä, tai, jos hän oli valinnut lain tämän asetuksen nojalla, sen valtion lakia, jonka kansalainen hän oli kyseisenä päivänä.

(52) Tällä asetuksella olisi säänneltävä kaikkien kirjallisesti tehtyjen kuolemanvaraismääräysten muodollista pätevyyttä sellaisin säännöin, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sääntöjen mukaisia. Määritettäessä, onko tietty kuolemanvaraismääräys muodoltaan pätevä tämän asetuksen nojalla, toimivaltaisen viranomaisen olisi jätettävä huomiotta muodollista pätevyyttä koskevien sääntöjen kiertämiseksi tekaistu kansainvälinen seikka.

(53) Tätä asetusta sovellettaessa katsotaan muotoa koskeviksi kaikki oikeudelliset säännökset, jotka rajoittavat kuolemanvaraismääräysten sallittuja muotoja kuolemanvaraismääräyksen tekevään henkilöön liittyvien seikkojen, esimerkiksi hänen ikänsä, nojalla. Tämän ei olisi tulkittava tarkoittavan sitä, että kuolemanvaraismääräyksen muodolliseen pätevyyteen tämän asetuksen nojalla sovellettavassa laissa olisi määritettävä, onko alaikäisellä kelpoisuus tehdä kuolemanvaraismääräys. Kyseessä olevassa laissa olisi määritettävä vain se, olisiko henkilöön liittyvän seikan, kuten esimerkiksi alaikäisyyden, estettävä henkilöä tekemästä kuolemanvaraismääräystä tietyssä muodossa.

▼B

(54) Taloudellisten, perheeseen liittyvien tai sosiaalisten seikkojen vuoksi tiettyyn kiinteään omaisuuteen, tiettyihin yrityksiin ja muihin erityisiin omaisuuseriin sovelletaan niiden sijaintijäsenvaltiossa erityissääntöjä, jotka sisältävät kyseisen omaisuuden perimystä koskevia tai siihen vaikuttavia rajoituksia. Tällä asetuksella olisi varmistettava tällaisten erityissääntöjen soveltaminen. Tämä perimykseen sovellettavan lain soveltamista koskeva poikkeus edellyttää kuitenkin suppeaa tulkintaa, jotta se on sopusoinnussa tämän asetuksen yleisen tavoitteen kanssa. Näin ollen tietyn omaisuuden perimystä koskevia tai siihen vaikuttavia rajoituksia sisältävinä erityissääntöinä ei voida pitää lainvalintasääntöjä, joiden nojalla kiinteään omaisuuteen sovelletaan eri lakia kuin irtaimeen omaisuuteen, eikä säännöksiä, joiden mukaan lakiosa on suurempi kuin perimykseen tämän asetuksen nojalla sovellettavassa laissa säädetty lakiosa.

(55) Jotta varmistettaisiin sellaisten tilanteiden yhdenmukainen käsittely, joissa on epävarmaa, missä järjestyksessä kaksi tai useampia henkilöitä, joiden perimyksen sovellettaisiin eri lakeja, on kuollut, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön sääntö, jonka mukaan kellään perittävistä ei saisi olla oikeuksia toisen tai toisten perintöön.

(56) On tilanteita, joissa jäämistö on vailla perillisiä ja testamentin saajia. Eri laeissa säädetään eri tavoin tällaisista tilanteista. Joidenkin lakien nojalla esimerkiksi valtio voi vaatia perillisasemaa jäämistössä, johon kellään ei ole oikeutta varsinaisena perillisenä tai testamentin saajana, riippumatta siitä, missä omaisuus sijaitsee. Joidenkin muiden lakien mukaan valtio voi ottaa haltuunsa ainoastaan alueellaan sijaitsevan omaisuuden. Tässä asetuksessa olisi näin ollen säädettävä säännöstä, jonka mukaan perimykseen sovellettavan lain soveltaminen ei sulje pois sitä, että jäsenvaltio voi ottaa haltuunsa oman lainsäädäntönsä mukaisesti alueellaan sijaitsevan omaisuuden. Jotta kuitenkin varmistettaisiin, että tämä sääntö ei rajoita jäämistön velkojien oikeuksia, olisi lisättävä edellytys, joka mahdollistaa sen, että jäämistön velkoja voi periä saataviaan jäämistöomaisuudesta kokonaisuudessaan riippumatta sen sijainnista.

(57) Tässä asetuksessa säädetyt lainvalintasäännöt voivat johtaa jonkin kolmannen valtion lain soveltamiseen. Tällaisessa tilanteessa olisi otettava huomioon kyseisen valtion lain kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt. Jos näissä säännöissä on takaisin- ja edelleenviittaus jonkin jäsenvaltion lakiin tai sellaisen kolmannen valtion lakiin, joka soveltaisi perimykseen omaa lakiaan, tällainen takaisin- ja edelleenviittaus olisi hyväksyttävä, jotta varmistetaan kansainvälinen johdonmukaisuus. Takaisin- ja edelleenviittausta ei kuitenkaan sovellettaisi tapauksissa, joissa perittävä oli valinnut jonkin kolmannen valtion lain.

(58) Jäsenvaltioiden tuomioistuimille ja muille perintöasioita käsitteleville toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava yleistä etua koskevien seikkojen perusteella poikkeustilanteissa mahdollisuus olla ottamatta huomioon ulkomaisen lain tiettyjä säännöksiä, jos tietyssä tapauksessa tällaisten säännösten soveltaminen olisi selvästi ristiriidassa kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden (ordre public) kanssa. Tuomioistuinten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten ei kuitenkaan olisi voitava soveltaa oikeusjärjestyksen perusteisiin perustuvaa poikkeusta estääkseen

▼B

toisen valtion lain soveltamisen tai kieltäytyäkseen toisen jäsenvaltion päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tunnustamisesta tai tapauksen mukaan hyväksymisestä taikka täytäntöönpanosta, jos tämä olisi vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja erityisesti sen 21 artiklaa, jossa kielletään kaikenlainen syrjintä.

(59) Kun otetaan huomioon, että tämän asetuksen yleinen tavoite on jäsenvaltioissa perintöasioissa tehtyjen päätösten vastavuoroinen tunnustaminen riippumatta siitä, tehtiinkö kyseiset päätökset riita-asian käsittelyssä vai muussa käsittelyssä, tässä asetuksessa olisi oltava päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, jotka ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeudellisen yhteistyön alalla annetuissa unionin säädöksissä.

(60) Jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset järjestelmät perintöasioiden käsittelemiseksi jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi varmistettava virallisten asiakirjojen hyväksyminen ja täytäntöönpanokelpoisuus perintöasioissa kaikissa jäsenvaltioissa.

(61) Virallisilla asiakirjoilla olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin niillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva vaikutus. Määritettäessä tietyn virallisen asiakirjan todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa olevaa vaikutusta olisi mainittava, millainen virallisen asiakirjan todistusvoima on laadultaan ja soveltamisalaltaan alkuperäjäsenvaltiossa. Siksi alkuperäjäsenvaltion laista riippuu, millainen todistusvoima tietyllä virallisella asiakirjalla olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa.

(62) Virallisen asiakirjan ”oikeellisuuden” olisi oltava itsenäinen käsite, joka kattaa esimerkiksi sellaiset seikat kuin asiakirjan aitous, asiakirjan muodolliset vaatimukset, asiakirjan laativan viranomaisen valtuudet ja menettely, jonka mukaisesti asiakirja laaditaan. Sen olisi katettava myös asianomaisen viranomaisen viralliseen asiakirjaan merkitsemät tosiseikat, esimerkiksi se, että mainitut asianosaiset saapuivat viranomaisen luokse mainittuna ajankohtana ja että he tekivät mainitut ilmoitukset. Asianosaisen, joka haluaa riitauttaa virallisen asiakirjan oikeellisuuden, olisi tehtävä se virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti.

(63) Sanamuoto ”viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet” olisi tulkittava viittaukseksi viralliseen asiakirjaan kirjattuun asiasisältöön. Viralliseen asiakirjaan kirjattuja oikeustoimia voisivat olla esimerkiksi asianosaisten välinen sopimus perinnönjaosta, testamentti tai perintösopimus tai muu tahdonilmaisu. Oikeudellisiin suhteisiin voisi kuulua esimerkiksi perillisten ja muiden edunsaajien määrittäminen perimykseen sovellettavan lain mukaisesti, heidän osuutensa, mahdollinen lakiosa tai muu perimykseen sovellettavan lain nojalla vahvistettu seikka. Asianosaisen, joka haluaa riitauttaa viralliseen asiakirjaan kirjatut

▼B

oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet, olisi tehtävä se tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, joiden olisi tehtävä riitauttamista koskeva päätös perimykseen sovellettavan lain mukaisesti.

(64) Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa tulee esille viralliseen asiakirjaan kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskeva kysymys, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.

(65) Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei olisi oltava todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä. Jos riitautus koskee ainoastaan viralliseen asiakirjaan kirjattuihin oikeustoimiin ja oikeudellisiin suhteisiin liittyvää erityistä kysymystä, kyseessä olevalla virallisella asiakirjalla ei olisi oltava todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautetun kysymyksen osalta riitautuskanteen ollessa vireillä. Riitautuksen johdosta pätemättömäksi julistetun virallisen asiakirjan olisi lakattava olemasta todistusvoimainen.

(66) Jos viranomaiselle esitetään tätä asetusta sovellettaessa kaksi ristiriidassa olevaa virallista asiakirjaa, sen olisi arvioitava, kumpaa virallista asiakirjaa olisi, vai olisiko kumpaakaan, pidettävä ensisijaisena ottaen huomioon kyseessä olevan tapauksen olosuhteet. Jos noiden olosuhteiden perusteella ei ole selvää, kumpaa virallista asiakirjaa olisi, vai olisiko kumpaakaan, pidettävä ensisijaisena, kysymys olisi ratkaistava tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa tai asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa, jos kysymys tulee esiin vireillä olevan menettelyn kuluessa. Jos virallinen asiakirja ja päätös ovat ristiriidassa keskenään, olisi otettava huomioon tämän asetuksen mukaiset päätösten tunnustamatta jättämisen perusteet.

(67) Rajat ylittäviä vaikutuksia omaavan perintöasian nopea, sujuva ja tehokas ratkaiseminen unionissa merkitsee sitä, että perillisten, testamentinsaajien, testamentin toimeenpanijoiden tai jäämistön hoitajien olisi voitava osoittaa helposti asemansa ja/tai oikeutensa ja toimivaltansa toisessa jäsenvaltiossa, esimerkiksi jäsenvaltiossa, jossa jäämistöomaisuus sijaitsee. Jotta he voisivat tehdä niin, tässä asetuksessa olisi säädettävä, että otetaan käyttöön yhtenäinen todistus eli eurooppalainen perintötodistus, jäljempänä ’todistus’, joka annetaan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa. Toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi tämän todistuksen ei olisi korvattava sisäisiä asiakirjoja, joita jäsenvaltioissa voi olla käytössä samoja tarkoituksia varten.

(68) Todistuksen antavan viranomaisen olisi otettava huomioon muodollisuudet, joita kiinteän omaisuuden rekisteröinti edellyttää jäsenvaltiossa, jossa rekisteriä pidetään. Sitä varten tässä asetuksessa olisi säädettävä tällaisia muodollisuuksia koskevien tietojen vaihdosta jäsenvaltioiden kesken.

(69) Todistuksen käytön ei olisi oltava pakollista. Tämä tarkoittaa, että henkilöitä, jotka voivat hakea todistusta, ei olisi velvoitettava tekemään niin, vaan heidän olisi voitava käyttää muita tämän asetuksen mukaisesti saatavilla olevia välineitä (päätökset, viralliset asiakirjat ja tuomioistuimessa tehdyt sovinnot). Millään viranomaisella tai kellään henkilöllä, jolle toisessa jäsenvaltiossa

▼B

annettu todistus on esitetty, ei kuitenkaan olisi oltava oikeutta pyytää päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon esittämistä todistuksen sijasta.

(70) Todistus olisi annettava siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia tämän asetuksen nojalla. Kunkin jäsenvaltion olisi kansallisessa lainsäädännössään määritettävä, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia antamaan todistuksen, eli tässä asetuksessa tarkoitetut tuomioistuimet tai muut perintöasioissa toimivaltaiset viranomaiset, esimerkiksi notaarit. Kunkin jäsenvaltion olisi kansallisessa lainsäädännössään määritettävä myös se, voiko todistuksen antava viranomainen sallia muiden toimivaltaisten elinten, esimerkiksi elinten, jotka ovat toimivaltaisia vastaanottamaan lakisääteisiä ilmoituksia valan sijasta, osallistumisen todistuksen antamiseen. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot todistuksen antavista viranomaisistaan, jotta nämä tiedot voidaan saattaa yleisön saataville.

(71) Todistuksella olisi oltava samat oikeusvaikutukset kaikissa jäsenvaltioissa. Todistuksen ei olisi itsessään oltava täytäntöönpanoasiakirja, mutta sen olisi oltava todistusvoimainen, ja sen olisi katsottava osoittavan todenmukaisesti perimykseen sovellettavan lain tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti vahvistetut seikat, kuten kuolemanvaraismääräysten aineellinen pätevyys. Todistuksen todistusvoimaa ei olisi laajennettava koskemaan seikkoja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kuten isyyden vahvistamiseen liittyviä kysymyksiä tai sitä, onko tietty omaisuus kuulunut perittävälle. Henkilölle, joka suorittaa maksuja tai luovuttaa jäämistöomaisuutta henkilölle, joka on todistuksessa esitetty oikeutetuksi vastaanottamaan tällaisen maksun tai tällaista omaisuutta perillisenä tai testamentinsaajana, olisi annettava asianmukaista suojaa, jos hän on toiminut hyvässä uskossa luottaen todistuksessa vahvistettujen tietojen oikeellisuuteen. Samaa suojaa olisi annettava henkilölle, joka luottaen todistuksessa vahvistettujen tietojen oikeellisuuteen ostaa tai vastaanottaa jäämistöomaisuutta henkilöltä, joka on todistuksessa esitetty oikeutetuksi määräämään tällaisesta omaisuudesta. Suojan antaminen olisi varmistettava siinä tapauksessa, että esitetään oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, jotka ovat edelleen päteviä. Sitä, onko tällainen kolmas henkilö hankkinut omaisuuden pätevästi vai ei, ei olisi määritettävä tämän asetuksen nojalla.

(72) Toimivaltaisen viranomaisen olisi annettava todistus pyynnöstä. Todistuksen antavan viranomaisen olisi säilytettävä alkuperäinen todistus ja annettava hakijalle ja muille henkilöille, jotka osoittavat, että heillä on oikeutettu etu asiassa, yksi tai useampi oikeaksi todistettu jäljennös. Jäsenvaltioiden olisi tämän estämättä voitava sallia asiakirjojen julkisuutta koskevan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti todistuksen jäljennösten antamisen yleisön saataville. Tässä asetuksessa olisi säädettävä todistuksen antavan viranomaisen päätösten oikaisumenettelystä, joka kattaa myös päätökset kieltäytyä antamasta todistusta. Oikeaksi todistettujen

▼B

jäljennösten väärinkäytön välttämiseksi todistuksen antavan viranomaisen olisi ilmoitettava todistuksen oikaisemisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta henkilöille, joille on annettu oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.

(73) Koska jäsenvaltioiden on noudatettava tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia, tämän asetuksen ei olisi vaikutettava niiden kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on osapuolena, kun tämä asetus annetaan. Erityisesti jäsenvaltioiden, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia, olisi voitava soveltaa edelleen testamenttien ja yhteisten testamenttien muodollisen pätevyyden osalta kyseisen yleissopimuksen määräyksiä tämän asetuksen säännösten sijasta. Tämän asetuksen yleisten tavoitteiden mukaisuus edellyttää kuitenkin, että tällä asetuksella on jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin tällaiset yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

(74) Tämän asetuksen ei olisi estettävä sitä, että jäsenvaltiot, jotka ovat Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen 19 päivänä marraskuuta 1934 tehdyn perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan sopimuksen osapuolia, voivat jatkaa kyseisen sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna sopimuspuolina olevien valtioiden välisellä hallitustenvälisellä sopimuksella, tiettyjen määräysten soveltamista.

(75) Tämän asetuksen soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot olisi velvoitettava ilmoittamaan tietyt tiedot perintöoikeutta koskevista lainsäädännöistään ja menettelyistään neuvoston päätöksellä 2001/470/EY ([1]) perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa. Jotta kaikki tämän asetuksen käytännön soveltamisen kannalta oleelliset tiedot voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* hyvissä ajoin, jäsenvaltioiden olisi myös ilmoitettava kyseiset tiedot komissiolle ennen asetuksen soveltamisen aloittamista.

(76) Tämän asetuksen soveltamisen helpottamiseksi ja nykyaikaisen viestintäteknologian käytön mahdollistamiseksi olisi myös vahvistettava vakiolomakkeet niille todistuksille, jotka esitetään päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen yhteydessä, ja eurooppalaista perintötodistusta koskevalle hakemukselle sekä itse todistukselle.

(77) Tässä asetuksessa säädettyjen ajanjaksojen ja määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([2]).

([1]) EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.
([2]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

▼B

(78) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa päätösten, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevien todistusten ja kaavakkeiden sekä eurooppalaisen perintötodistuksen laatimisen ja myöhemmän muuttamisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä,16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(79) Tässä asetuksessa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskevien täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava neuvoa-antavaa menettelyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

(80) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat henkilöiden vapaa liikkuvuus, kansalaisten mahdollisuus järjestää perimyksensä ennakolta unionin kontekstissa ja perillisten, testamentinsaajien ja muiden perittävälle läheisten henkilöiden sekä perimykseen liittyvien velkojien oikeuksien suojelu, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(81) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tätä asetusta kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.

(82) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin. Tämä ei kuitenkaan vaikuta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin mahdollisuuteen ilmoittaa mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti aikomuksestaan hyväksyä tämä asetus sen antamisen jälkeen.

(83) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

([1]) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan perimykseen. Sitä ei sovelleta vero-, tulli- tai hallintoasioihin.

2. Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat asiat:

a) luonnollisten henkilöiden asema sekä perhesuhteet ja suhteet, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan vastaavia vaikutuksia;

b) luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuus ja oikeustoimikelpoisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan soveltamista;

c) luonnollisen henkilön katoamiseen, poissaoloon tai oletettuun kuolemaan liittyvät kysymykset;

d) kysymykset, jotka liittyvät aviovarallisuussuhteisiin ja sellaisiin suhteisiin liittyviin varallisuussuhteisiin, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia;

e) muut kuin kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet;

f) suullisten kuolemanvaraismääräysten muodollinen pätevyys;

g) muutoin kuin perimyksen kautta, esimerkiksi lahjana, syntyvät tai siirtyvät varallisuusoikeudet, etuudet ja omaisuus, yhteisomistus eloonjääneen oikeuksin, eläkejärjestelyt, vakuutussopimukset ja vastaavanluonteiset järjestelyt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan i alakohdan soveltamista;

h) kysymykset, jotka liittyvät yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevaan lakiin, kun kyse on esimerkiksi yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien perustamisasiakirjoihin ja yhtiöjärjestykseen tai sääntöihin sisältyvistä lausekkeista, joissa määrätään, mitä osuuksille tapahtuu jäsenten kuollessa;

i) yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien purkaminen, lakkaaminen ja sulautuminen;

j) trustien perustaminen, hallinnointi ja purkaminen;

k) esineoikeuksien luonne, ja

l) kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvien oikeuksien kirjaaminen rekisteriin, kirjaamisen oikeudelliset edellytykset mukaan luettuina, ja tällaisten oikeuksien rekisteriin kirjaamisen tai kirjaamatta jättämisen vaikutukset.

▼B

2 artikla

Perintöasioita koskeva toimivalta jäsenvaltioissa

Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan käsitellä perintöasioita.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’perimyksellä’ jäämistöseuraantoa, joka kattaa kaikenlaisen omaisuuden, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtymisen kuolemantapauksen johdosta, olipa kyseessä kuolemanvaraismääräykseen perustuva tahdonvaltainen siirtyminen tai lakimääräiseen perimykseen perustuva siirtyminen;

b) ’perintösopimuksella’ sopimusta, myös keskinäisestä testamentista johtuvaa sopimusta, jossa annetaan, muutetaan tai poistetaan vastikkeellisesti tai vastikkeetta oikeuksia yhden tai useamman sopimuspuolena olevan henkilön tulevaan jäämistöön;

c) ’yhteisellä testamentilla’ kahden tai useamman henkilön yhtenä asiakirjana laatimaa testamenttia;

d) ’kuolemanvaraismääräyksellä’ testamenttia, yhteistä testamenttia tai perintösopimusta;

e) ’alkuperäjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa päätös on tehty, tuomioistuimessa tehty sovinto on hyväksytty tai tehty, virallinen asiakirja on laadittu tai eurooppalainen perintötodistus on annettu;

f) ’täytäntöönpanojäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa päätöksen, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa pyydetään;

g) ’päätöksellä’ perintöasiaa koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, miksi päätöstä kutsutaan, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;

h) ’tuomioistuimessa tehdyllä sovinnolla’ tuomioistuimen hyväksymää tai menettelyn kuluessa tuomioistuimessa tehtyä sovintoa perintöasiassa;

i) ’virallisella asiakirjalla’ perintöasiaa koskevaa asiakirjaa, joka on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana jäsenvaltiossa ja jonka

   i) virallisuus liittyy tuon virallisen asiakirjan allekirjoitukseen ja sisältöön, ja

   ii) virallisuuden on vahvistanut viranomainen tai muu alkuperäjäsenvaltion tähän tarkoitukseen valtuuttama virallinen taho.

▼B

2. Tässä asetuksessa ’tuomioistuimella’ tarkoitetaan oikeusviranomaisia ja kaikkia muita viranomaisia ja oikeusalan ammattilaisia, jotka ovat toimivaltaisia perintöasioissa ja hoitavat oikeudellisia tehtäviä tai jotka toimivat oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla tai oikeusviranomaisen valvonnassa, edellyttäen että nämä muut viranomaiset ja oikeusalan ammattilaiset pystyvät antamaan takeita puolueettomuudestaan ja asianosaisten oikeudesta tulla kuulluksi ja että niiden toimintajäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset:

a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa, ja

b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut muut viranomaiset ja oikeusalan toimijat 79 artiklan mukaisesti.

II LUKU

TOIMIVALTA

4 artikla

Yleinen toimivalta

Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä, ovat toimivaltaisia antamaan ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan.

5 artikla

Oikeuspaikkasopimus

1. Jos perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut perimykseensä sovellettavaksi jonkin jäsenvaltion lain, kyseessä olevat asianosaiset voivat sopia, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimella tai tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta tehdä ratkaisu kaikista perimykseen liittyvistä asioista.

2. Tällainen oikeuspaikkasopimus on tehtävä kirjallisesti, ja kaikkien kyseessä olevien asianosaisten on päivättävä ja allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää sopimuksen pysyvä tallenne.

6 artikla

Toimivallan puuttumisen toteaminen lainvalinnan yhteydessä

Jos laki, jonka perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut perimykseensä sovellettavaksi, on jonkin jäsenvaltion laki, tuomioistuimen, jossa asia on vireillä 4 tai 10 artiklan mukaisesti, osalta sovelletaan seuraavaa:

a) tuomioistuin voi jonkin asianosaisen pyynnöstä todeta, ettei se ole toimivaltainen, katsoessaan, että sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka laki oli valittu, on paremmat edellytykset ratkaista perintöasia, kun otetaan huomioon perimykseen liittyvät käytännön olosuhteet, kuten asianosaisten asuinpaikka ja omaisuuden sijainti, tai

▼B

b) tuomioistuimen on todettava, ettei se ole toimivaltainen, jos asianosaiset ovat sopineet 5 artiklan mukaisesti toimivallan siirtämisestä sen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai tuomioistuimille, jonka laki oli valittu.

7 artikla

Toimivalta lainvalinnan yhteydessä

Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka lain perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut, on toimivalta tehdä ratkaisu perintöasiassa, jos

a) tuomioistuin, jossa asia oli aikaisemmin pantu vireille, on todennut, ettei se ole toimivaltainen kyseisessä asiassa 6 artiklan nojalla,

b) asianosaiset ovat sopineet 5 artiklan mukaisesti toimivallan siirtämisestä kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai tuomioistuimille, tai

c) asianosaiset ovat nimenomaisesti hyväksyneet sen tuomioistuimen toimivallan, jossa asia on vireillä.

8 artikla

Omasta aloitteesta vireillä olevan asian käsittelyn päättäminen lainvalinnan johdosta

Tuomioistuimen, joka on pannut perintöasian vireille omasta aloitteestaan 4 tai 10 artiklan nojalla, on päätettävä käsittely, jos asianosaiset ovat sopineet perintöasian sovinnollisesta ratkaisemisesta tuomioistuimen ulkopuolella jäsenvaltiossa, jonka lain perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut.

9 artikla

Asiassa vastaamiseen perustuva toimivalta

1. Jos 7 artiklan nojalla toimivaltaa käyttävässä jäsenvaltion tuomioistuimessa menettelyn aikana ilmenee, että kaikki asianosaiset eivät olleet oikeuspaikkasopimuksen osapuolia, tuomioistuin pysyy toimivaltaisena, jos asianosaiset, jotka eivät olleet sopimuksen osapuolia, vastaavat asiassa eivätkä kiistä tuomioistuimen toimivaltaa.

2. Jos asianosaiset, jotka eivät olleet sopimuksen osapuolia, kiistävät 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen toimivallan, tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta.

Tässä tapauksessa toimivalta tehdä ratkaisu perintöasiassa kuuluu 4 tai 10 artiklan nojalla toimivaltaisille tuomioistuimille.

10 artikla

Toissijainen toimivalta

1. Kun perittävän asuinpaikka hänen kuollessaan ei sijaitse missään jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistöomaisuutta sijaitsee, ovat kuitenkin toimivaltaisia tekemään ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan, jos

▼B

a) perittävä oli kuollessaan kyseisen jäsenvaltion kansalainen; tai

b) perittävän edellinen asuinpaikka oli tuossa jäsenvaltiossa edellyttäen, että ajankohtana, jona asia tuli tuomioistuimessa vireille, ei ole kulunut yli viittä vuotta siitä, kun tuo asuinpaikka muuttui.

2. Jollei minkään jäsenvaltion tuomioistuin ole toimivaltainen 1 kohdan nojalla, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistöomaisuutta sijaitsee, ovat kuitenkin toimivaltaisia tekemään ratkaisun kyseisestä omaisuudesta.

11 artikla

Varatoimivalta

Jollei mikään jäsenvaltion tuomioistuin ole toimivaltainen tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti tehdä ratkaisun perintöasiassa, jos menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa tai jos se olisi mahdotonta toteuttaa kolmannessa valtiossa, johon asialla on läheinen liittymä.

Asialla on oltava riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

12 artikla

Menettelyn rajoittaminen

1. Jos perittävän jäämistöön kuuluu kolmannessa valtiossa sijaitsevaa omaisuutta, tuomioistuin, jossa perintöasia on vireillä, voi jonkin asianosaisen pyynnöstä päättää, ettei se tee ratkaisua tästä omaisuudesta, jos on odotettavissa, ettei sen kyseistä omaisuutta koskevaa päätöstä tunnusteta ja mahdollisesti todeta täytäntöönpanokelpoiseksi kyseisessä kolmannessa valtiossa.

2. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta asianosaisten oikeuteen rajoittaa menettelyn ulottuvuutta sen jäsenvaltion lain nojalla, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.

13 artikla

Perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottaminen tai siitä luopuminen

Ratkaisujen tekemiseen perintöasiassa tämän asetuksen nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen lisäksi sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa kenen tahansa sellaisen henkilön asuinpaikka on, joka perimykseen sovellettavan lain mukaisesti voi tehdä tuomioistuimelle perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen tai ilmoituksen, jonka tarkoituksena on rajoittaa kyseisen henkilön vastuuta perimykseen liittyvien velkojen osalta, ovat toimivaltaisia vastaanottamaan tällaisia ilmoituksia siinä tapauksessa, että tällaiset ilmoitukset voidaan kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti tehdä tuomioistuimelle.

14 artikla

Asian vireillepano tuomioistuimessa

Tätä lukua sovellettaessa asian katsotaan olevan vireillä tuomioistuimessa

a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytettyjä toimenpiteitä haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle;

▼B

b) jos kyseinen asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytettyjä toimenpiteitä asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen; tai

c) jos asian käsittely aloitetaan tuomioistuimen omasta aloitteesta, ajankohtana, jona tuomioistuin tekee päätöksen käsittelyn aloittamisesta, tai jos tällaista päätöstä ei edellytetä, ajankohtana, jona tuomioistuin kirjaa asian rekisteriin.

15 artikla

Toimivallan tutkiminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille pantu perintöasia koskeva asiaa, jossa tuomioistuin ei tämän asetuksen mukaan ole toimivaltainen, sen on omasta aloitteestaan ilmoitettava, ettei sillä ole toimivaltaa.

16 artikla

Tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkiminen

1. Jos vastaaja, jonka asuinpaikka on muussa valtiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kanne on pantu vireille, ei vastaa asiassa, toimivaltaisen tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on osoitettu, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai vastaava asiakirja riittävän ajoissa voidakseen valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikki tätä varten tarpeelliset toimenpiteet on toteutettu.

2. Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ([1]) 19 artiklaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan sijasta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli mainitun asetuksen nojalla toimitettava jäsenvaltiosta toiseen.

3. Jos asetusta (EY) N:o 1393/2007 ei voida soveltaa, sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn Haagin yleissopimuksen 15 artiklaa, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli mainitun yleissopimuksen mukaan toimitettava ulkomaille.

17 artikla

Vireilläolo

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa pannaan samojen asianosaisten välillä vireille samaa asiaa koskevia kanteita, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa asia on pantu vireille ensimmäisenä, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa asia on pantu ensimmäisenä vireille, on toimivaltainen.

2. Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa asia on tullut ensimmäisenä vireille, on toimivaltainen, on muiden tuomioistuinten tuon tuomioistuimen toimivallan vuoksi jätettävä asia tutkimatta.

([1]) EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.

▼B

18 artikla

Toisiinsa liittyvät kanteet

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa vireillä olevat kanteet liittyvät toisiinsa, sellainen tuomioistuin, jossa kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä, voi keskeyttää asian käsittelyn.

2. Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, sellainen tuomioistuin, jossa kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on pantu vireille ensimmäisenä, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kanteiden katsotaan liittyvän toisiinsa, jos niiden välillä on niin läheinen liittymä, että kanteiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on tarkoituksenmukaista, jotta kanteiden käsitteleminen erillään ei johtaisi ristiriitaisiin päätöksiin.

19 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

Jäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä tai turvaamistoimia voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian.

III LUKU

SOVELLETTAVA LAKI

20 artikla

Universaalinen soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

21 artikla

Yleissääntö

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perimykseen kokonaisuudessaan sovelletaan sen valtion lakia, jossa perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä.

2. Jos poikkeuksellisesti tapaukseen liittyvistä kaikista seikoista ilmenee, että perittävällä oli kuollessaan selvästi läheisempi liittymä toiseen valtioon kuin siihen, jonka lakia sovellettaisiin 1 kohdan nojalla, perimykseen sovellettava laki on tuon toisen valtion laki.

22 artikla

Lainvalinta

1. Henkilö voi valita, että hänen perimykseensä kokonaisuudessaan sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalainen hän on valinnan tehdessään tai kuollessaan.

▼B

Henkilö, joka on usean valtion kansalainen, voi valita minkä tahansa sellaisen valtion lain, jonka kansalainen hän on valinnan tehdessään tai kuollessaan.

2. Valinta on tehtävä nimenomaisesti kuolemanvaraismääräyksessä annettavalla ilmoituksella tai sen on käytävä ilmi kyseisen määräyksen ehdoista.

3. Sen asiakirjan aineelliseen pätevyyteen, jolla lainvalinta tehtiin, sovelletaan valittua lakia.

4. Lainvalinnan mahdollisen muutoksen tai peruuttamisen on täytettävä kuolemanvaraismääräyksen muuttamisen tai peruuttamisen muotoa koskevat vaatimukset.

23 artikla

Sovellettavan lain soveltamisala

1. Edellä olevan 21 tai 22 artiklan mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan perimykseen kokonaisuudessaan.

2. Kyseistä lakia sovelletaan erityisesti seuraaviin:

a) perimyksen alkamisen syyt, alkamisaika ja -paikka;

b) edunsaajien, heidän perintöosuuksiensa ja perittävän heille mahdollisesti asettamien velvoitteiden määrittäminen sekä muiden perintöoikeuksien, mukaan lukien eloonjääneen puolison tai kumppanin perintöoikeuksien, määrittäminen;

c) kelpoisuus saada perintö;

d) perinnöttömäksi tekeminen ja perintöoikeuden menettäminen oman menettelyn johdosta;

e) jäämistöön kuuluvan omaisuuden, oikeuksien ja velvoitteiden siirto perillisille ja mahdollisille testamentinsaajille, mukaan lukien perinnön tai testamenttisaannon vastaanottamisen tai siitä luopumisen ehdot ja vaikutukset;

f) perillisten, testamentin toimeenpanijoiden ja muiden jäämistön hoitajien valtuudet, erityisesti omaisuuden myynnin ja velkojen maksun osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia;

g) vastuu perimykseen liittyvistä veloista;

h) jäämistön määrättävissä oleva osa, lakiosat ja muut jäämistöstä määräämistä koskevat rajoitukset sekä vaatimukset, joita perittävän läheisillä voi olla kuolinpesää tai perillisiä kohtaan;

i) velvollisuus peräyttää lahjoja, ennakkoperintöjä tai testamenttisaantoja tai vastata niistä eri edunsaajien osuuksia määritettäessä; ja

j) perinnönjako.

24 artikla

Muut kuolemanvaraismääräykset kuin perintösopimukset

1. Muuhun kuolemanvaraismääräykseen kuin perintösopimukseen sovelletaan sen sallittavuuden ja aineellisen pätevyyden osalta sitä lakia, jota tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu määräyksen tehneen henkilön perimykseen, jos hän olisi kuollut sinä päivänä, jona määräys tehtiin.

▼B

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, henkilö voi valita kuolemanvaraismääräykseensä sen sallittavuuden ja aineellisen pätevyyden osalta sovellettavaksi laiksi lain, jonka henkilö olisi voinut 22 artiklan mukaisesti siinä säädettyjä edellytyksiä noudattaen valita.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan mahdollisen muun kuolemanvaraismääräyksen kuin perintösopimuksen muuttamiseen tai peruuttamiseen. Jos lainvalinta tapahtuu 2 kohdan mukaisesti, muuttamiseen tai kumoamiseen sovelletaan valittua lakia.

25 artikla

Perintösopimukset

1. Yhden henkilön perimystä koskevaan perintösopimukseen sovelletaan sen sallittavuuden, aineellisen pätevyyden ja sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta sitä lakia, jota tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu kyseisen henkilön perimykseen, jos hän olisi kuollut sinä päivänä, jona sopimus tehtiin.

2. Perintösopimus, joka koskee useiden henkilöiden perimystä, on sallittava ainoastaan, jos se on sallittava kaikkien niiden lakien nojalla, joita tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu kaikkien kyseisten henkilöiden perimykseen, jos he olisivat kuolleet sinä päivänä, jona sopimus tehtiin.

Perintösopimukseen, joka on ensimmäisen alakohdan mukaisesti sallittava, sovelletaan sen aineellisen pätevyyden ja sen sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista laeista sitä lakia, johon sillä on läheisin liittymä.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sopimuspuolet voivat valita perintösopimukseensa sen sallittavuuden, sen aineellisen pätevyyden ja sen sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta sovellettavaksi laiksi lain, jonka henkilö, jonka jäämistöstä on kyse, tai joku henkilöistä, joiden jäämistöistä on kyse, olisi voinut 22 artiklan mukaisesti siinä säädettyjä edellytyksiä noudattaen valita.

26 artikla

Kuolemanvaraismääräysten aineellinen pätevyys

1. Edellä olevia 24 ja 25 artiklaa sovellettaessa seuraavat seikat liittyvät aineelliseen pätevyyteen:

a) kuolemanvaraismääräyksen tekevän henkilön kelpoisuus tällaisen määräyksen tekemiseen;

b) erityiset syyt, jotka estävät määräyksen tekevää henkilöä määräämästä tiettyjen henkilöiden hyväksi tai jotka estävät jotakuta henkilöä ottamasta vastaan määräyksen tekevän henkilön jäämistöomaisuutta;

c) edustuksen sallittavuus kuolemanvaraismääräyksen tekemistä varten;

d) määräyksen tulkinta;

▼B

e) petos, pakottaminen, erehdys tai muut määräyksen tekevän henkilön suostumukseen tai tarkoitukseen liittyvät kysymykset.

2. Jos henkilöllä on kelpoisuus tehdä kuolemanvaraismääräys 24 tai 25 artiklan nojalla sovellettavan lain nojalla, tämän sovellettavan lain myöhempi muutos ei vaikuta hänen kelpoisuuteensa muuttaa tällaista määräystä tai peruuttaa se.

27 artikla

Kirjallisten kuolemanvaraismääräysten muodollinen pätevyys

1. Kirjallisena tehty kuolemanvaraismääräys on muodoltaan pätevä, jos sen muodon osalta noudatetaan:

a) sen valtion lakia, jossa määräys tai perintösopimus tehtiin;

b) sen valtion lakia, jonka kansalainen testamentintekijä tai vähintään yksi henkilö, jonka perintöä perintösopimus koskee, oli määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana;

c) sen valtion lakia, jossa testamentintekijällä tai vähintään yhdellä henkilöistä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli kotipaikka määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana;

d) sen valtion lakia, jossa testamentintekijällä tai vähintään yhdellä henkilöistä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli asuinpaikka määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana; tai

e) kiinteän omaisuuden osalta sen valtion lakia, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee.

Sen määrittämiseen, oliko testamentintekijällä tai jollakin henkilöllä, jonka perintöä perintösopimus koskee, kotipaikka tietyssä valtiossa, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös kuolemanvaraismääräyksiin, joilla muutetaan aiempaa kuolemanvaraismääräystä tai peruutetaan se. Muuttaminen tai peruuttaminen on myös muodoltaan pätevä, jos se täyttää jonkin sellaisen lain määräykset, jonka mukaan kuolemanvaraismääräys, jota on muutettu tai joka on peruutettu, oli 1 kohdan mukaan pätevä.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kuolemanvaraismääräysten muotoa koskevina oikeudellisina säännöksinä pidetään säännöksiä, jotka rajoittavat kuolemanvaraismääräysten sallittuja muotoja testamentintekijän tai henkilöiden, joiden perintöä perintösopimus koskee, iän, kansalaisuuden tai muiden henkilöön liittyvien seikkojen nojalla. Samaa sääntöä sovelletaan todistajien kelpoisuutta koskeviin seikkoihin, joita kuolemanvaraismääräyksen pätevyys edellyttää.

▼B

28 artikla

Vastaanottamista tai luopumista koskevan ilmoituksen muodollinen pätevyys

Ilmoitus perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta taikka ilmoitus, jonka tarkoituksena on rajoittaa ilmoituksen tekevän henkilön vastuuta, on muodollisesti pätevä, jos se on

a) 21 tai 22 artiklan nojalla perimykseen sovellettavan lain mukainen, tai

b) sen valtion lain mukainen, jossa ilmoituksen tekevän henkilön asuinpaikka on.

29 artikla

Jäämistön hoitajan nimittämistä ja toimivaltaa tietyissä tilanteissa koskevat erityissäännöt

1. Jos jäämistön hoitajan nimittäminen on pakollista tai pyynnöstä pakollista sen jäsenvaltion lain nojalla, jonka tuomioistuimilla on tämän asetuksen nojalla toimivalta ratkaisun tekemiseen perintöasiassa, ja perimykseen sovelletaan ulkomaista lakia, kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimet, joissa perintöasia pannaan vireille, voivat nimittää yhden tai useamman jäämistön hoitajan oman lakinsa nojalla tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

Tämän kohdan mukaisesti nimitetyllä jäämistön hoitajalla tai nimitetyillä jäämistön hoitajilla on oikeus toimeenpanna perittävän testamentti ja/tai hallinnoida jäämistöä perimykseen sovellettavan lain nojalla. Jos kyseisessä laissa ei säädetä, että jäämistön hoitaja on joku muu kuin edunsaaja, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistön hoitaja on nimitettävä, voivat nimittää ulkopuolisen jäämistön hoitajan oman lainsäädäntönsä nojalla, jos kyseinen laki tätä edellyttää ja jos edunsaajien välillä tai edunsaajien ja velkojien tai muiden, perittävän velkoja taanneiden henkilöiden välillä on vakava eturistiriita, edunsaajat ovat erimielisiä jäämistön hallinnoinnista tai jäämistön hallinnointi on monimutkaista omaisuuden luonteen vuoksi.

Ainoastaan tämän kohdan mukaisesti nimitetyllä jäämistön hoitajalla tai nimitetyillä jäämistön hoitajilla on oikeus käyttää 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti jäämistön hoitajiksi nimitetyt henkilöt käyttävät niitä jäämistön hallinnointiin liittyviä valtuuksia, joita he voivat käyttää perimykseen sovellettavan lain nojalla. Nimittävä tuomioistuin voi päätöksessään määrittää tällaisten valtuuksien käyttöä koskevia erityisehtoja perimykseen sovellettavan lain mukaisesti.

Jos perimykseen sovellettavassa laissa ei säädetä riittävistä valtuuksista jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi tai velkojien taikka muiden, perittävän velkoja taanneiden henkilöiden oikeuksien suojaamiseksi, nimittävä tuomioistuin voi päättää antaa jäämistön hoitajalle tai hoitajille oikeuden käyttää täydentävästi sen omassa laissa tätä varten säädettyjä valtuuksia ja se voi määrittää päätöksessään tällaisten valtuuksien käyttöä koskevia erityisehtoja kyseisen lain mukaisesti.

▼B

Jäämistön hoitajan tai hoitajien on täydentäviä valtuuksia käyttäessään kuitenkin noudatettava perimykseen sovellettavaa lakia siltä osin kuin kyse on jäämistöomaisuuden omistajuuden siirtymisestä, vastuusta perimykseen liittyvistä veloista, edunsaajien oikeuksista, tarvittaessa mukaan luettuna oikeus vastaanottaa perintö tai luopua siitä, sekä tarvittaessa perittävän testamentin toimeenpanijan valtuuksista.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuomioistuin, joka nimittää yhden tai useamman jäämistön hoitajan 1 kohdan mukaisesti, voi poikkeuksellisesti, jos perimykseen sovellettava laki on kolmannen valtion laki, päättää antaa kyseisille jäämistön hoitajille kaikki sen jäsenvaltion laissa, jossa heidät nimitetään, säädetyt hallinnointivaltuudet.

Jäämistön hoitajien on tällaisia valtuuksia käyttäessään kuitenkin otettava huomioon erityisesti edunsaajien ja heidän perintöoikeuksiensa määräytyminen, mukaan luettuina heidän oikeutensa lakiosaan tai vaatimukset kuolinpesää tai perillisiä kohtaan perimykseen sovellettavan lain nojalla.

30 artikla

Tietyn omaisuuden perimystä rajoittavat tai siihen vaikuttavat erityissäännöt

Jos tietyn kiinteän omaisuuden, yritysten tai muiden erityisten omaisuuserien sijaintivaltion lakiin sisältyy erityissääntöjä, jotka taloudellisten, perheeseen liittyvien tai sosiaalisten seikkojen vuoksi rajoittavat kyseistä omaisuutta koskevaa perimystä tai vaikuttavat siihen, näitä erityissääntöjä sovelletaan perimykseen siltä osin kuin kyseisen valtion lain mukaan niitä sovelletaan, riippumatta siitä, mitä lakia perimykseen sovelletaan.

31 artikla

Esineoikeuksien muuntaminen

Jos henkilö vetoaa esineoikeuteen, johon hänellä on oikeus perimykseen sovellettavan lain nojalla, ja sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa oikeuteen vedotaan, ei tunne kyseistä esineoikeutta, kyseinen oikeus on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan muunnettava lähinnä vastaavaksi kyseisen valtion lain mukaiseksi esineoikeudeksi ottaen huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset.

32 artikla

Yhtäaikaiset kuolemantapaukset

Jos kaksi tai useampia henkilöitä, joiden perimykseen sovelletaan eri lakia, kuolee olosuhteissa, joissa kuolinjärjestys on epävarma, ja näissä laeissa säädetään eri tavoin tällaisesta tilanteesta tai siitä ei säädetä lainkaan, kenelläkään kuolleista henkilöistä ei ole perimysoikeutta toiseen tai toisiin nähden.

▼B

33 artikla

Jäämistö vailla perillistä ja testamentin saajaa

Sikäli kuin tämän asetuksen nojalla perimykseen sovellettavan lain mukaan jollekin kuolemanvaraismääräyksen alaiselle omaisuudelle ei ole ketään perillistä tai testamentinsaajaa eikä kukaan luonnollinen henkilö ole lakimääräinen perillinen, tällä tavoin määritetyn lain soveltaminen ei sulje pois jonkin jäsenvaltion tai elimen, jonka kyseinen jäsenvaltio on sitä varten nimennyt, oikeutta ottaa haltuunsa oman lainsäädäntönsä mukaisesti alueellaan oleva jäämistöomaisuus edellyttäen, että velkojilla on oikeus periä saataviaan jäämistöomaisuudesta kokonaisuudessaan.

34 artikla

Takaisin- ja edelleenviittaus

1. Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn kolmannen valtion lakia, sovelletaan kyseisessä valtiossa voimassa olevia oikeussääntöjä, mukaan lukien kyseisen valtion kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt, jos niissä on takaisin- tai edelleenviittaus

a) jonkin jäsenvaltion lakiin, tai

b) jonkin muun sellaisen kolmannen valtion lakiin, joka soveltaisi omaa lakiaan.

2. Takaisin- ja edelleenviittausta ei sovelleta 21 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklassa, 27 artiklassa, 28 artiklan b kohdassa ja 30 artiklassa tarkoitettujen lakien osalta.

35 artikla

Oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public)

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain säännöstä voidaan kieltäytyä soveltamasta ainoastaan, jos soveltaminen on selvästi vastoin tuomioistuinjäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

36 artikla

Valtiot, joissa on useita oikeusjärjestelmiä – alueellinen lainvalinta

1. Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava sellaisen valtion lakia, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat perimystä koskevat oikeussääntönsä, tämän valtion sisäisten lainvalintasääntöjen mukaan määräytyy, minkä alueellisen yksikön oikeussääntöjä sovelletaan.

2. Jos tällaisia sisäisiä lainvalintasääntöjä ei ole

a) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään perittävän asuinpaikkaa koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa perittävällä oli asuinpaikka kuollessaan;

▼B

b) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään perittävän kansalaisuutta koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon perittävällä oli läheisin liittymä;

c) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään muiden sellaisten säännösten, joissa viitataan liittymäperusteena muihin tekijöihin, nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa kyseinen tekijä sijaitsee.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään 27 artiklan nojalla asianmukaista lakia määritettäessä, jos kyseisessä valtiossa ei ole sisäisiä lainvalintasääntöjä, viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon testamentintekijällä tai henkilöillä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli läheisin liittymä.

37 artikla

Valtiot, joissa on useampia oikeusjärjestelmiä – henkilöiden välinen lainvalinta

Jos valtiossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan eri henkilöryhmiin perimyksen osalta, viittauksia kyseisen valtion lakiin pidetään viittauksina tässä valtiossa voimassa olevien sääntöjen määrittämään oikeusjärjestelmään tai säännöstöön. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, sovelletaan oikeusjärjestelmää tai säännöstöä, johon perittävällä oli läheisin liittymä.

38 artikla

Tämän asetuksen soveltamatta jättäminen sisäiseen lainvalintaan

Jäsenvaltion, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat perimystä koskevat oikeussääntönsä, ei tarvitse soveltaa tätä asetusta lainvalintaan yksinomaan tällaisten alueellisten yksiköiden välillä.

IV LUKU

PÄÄTÖSTEN TUNNUSTAMINEN, TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUS JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

39 artikla

Tunnustaminen

1. Jäsenvaltiossa tehty päätös tunnustetaan toisissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

2. Asianosainen, joka nostaa kysymyksen päätöksen tunnustamisesta varsinaiseksi riidan kohteeksi, voi pyytää 45–58 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätöksen tunnustamista.

▼B

3. Jos päätökseen vedotaan jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa ja tuon asian ratkaisu riippuu siitä, onko päätös tunnustettava, on kyseinen tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tunnustamista koskevan kysymyksen.

40 artikla

Tunnustamatta jättämisen perusteet

Päätöstä ei tunnusteta, jos

a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), jossa tunnustamista pyydetään;

b) päätös on tehty vastaajan poissa ollessa eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole riitauttanut päätöstä, vaikka olisi voinut niin tehdä;

c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään;

d) päätös on ristiriidassa samaa asiaa koskevassa ja samojen asianosaisten välisessä oikeudenkäynnissä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa annetun aiemman päätöksen kanssa ja aiemmin tehty päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

41 artikla

Asiaratkaisun uudelleen tutkinnan kielto

Jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen asiaratkaisua ei saa missään tapauksessa tutkia uudelleen.

42 artikla

Tunnustamiskäsittelyn keskeyttäminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta alkuperäjäsenvaltiossa varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

43 artikla

Täytäntöönpanokelpoisuus

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös on täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltioissa, kun päätös jonkun asiaan osallisen hakemuksesta on julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi siellä 45–58 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

44 artikla

Kotipaikan määrittäminen

Ratkaistakseen 45–58 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovellettaessa, onko asianosaisen kotipaikka täytäntöönpanojäsenvaltiossa, tuomioistuimen on sovellettava kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia.

▼B

45 artikla

Paikallisten tuomioistuinten toimivalta

1. Hakemus päätöksen julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi on toimitettava täytäntöönpanojäsenvaltion sille tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.

2. Paikallinen toimivalta määräytyy sen asianosaisen kotipaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai täytäntöönpanopaikan perusteella.

46 artikla

Menettely

1. Hakemismenettelyyn sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lakia.

2. Hakijalla ei edellytetä olevan postiosoitetta tai valtuutettua edustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

3. Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

a) päätöksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamisen edellytykset;

b) todistus, jonka alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen on antanut 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella, tämän kuitenkaan rajoittamatta 47 artiklan soveltamista.

47 artikla

Todistuksen toimittamatta jättäminen

1. Jollei 46 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen voi asettaa sen toimittamiselle määräajan tai hyväksyä vastaavan asiakirjan tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettynä, vapauttaa todistuksen toimittamisvelvollisuudesta.

2. Asiakirjoista on toimitettava käännös, jos tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen sitä vaatii. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on kelpoisuus käännösten tekemiseen jossakin jäsenvaltioista.

48 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen

Päätös julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun 46 artiklassa säädetyt muodollisuudet on täytetty, eikä 40 artiklassa säädettyjä tunnustamatta jättämisen perusteita tutkita. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta tulla kuulluksi hakemuksesta.

▼B

49 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehdyn päätöksen tiedoksi antaminen

1. Hakijalle on viivytyksettä annettava tiedoksi täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehty päätös täytäntöönpanojäsenvaltion laissa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen on annettava tiedoksi sille asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ja päätös on liitettävä tiedoksiantoon, jos sitä ei jo ole annettu kyseiselle asianosaiselle tiedoksi.

50 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta päätökseen, joka on tehty täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta.

2. Muutoksenhaku on osoitettava sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.

3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

4. Jos asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jää saapumatta muutoksenhakutuomioistuimeen käsittelyyn, joka koskee hakijan tekemää muutoksenhakua, 16 artiklan säännöksiä sovelletaan, vaikka sen asianosaisen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei olisikaan missään jäsenvaltiossa.

5. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku on toimitettava 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiannosta. Jos sen asianosaisen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomio julistettiin täytäntöönpanokelpoiseksi, muutoksenhakuaika on 60 päivää siitä päivästä, jona päätös on joko annettu tiedoksi hänelle henkilökohtaisesti tai toimitettu hänen asuinpaikkaansa. Tätä määräaikaa ei voida pidentää välimatkan perusteella.

51 artikla

Menettely muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi

Muutoksenhaun johdosta tehty päätös voidaan riitauttaa ainoastaan menettelyllä, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.

52 artikla

Tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen epääminen tai täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen kumoaminen

Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan mukaisesti, voi evätä tuomion julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan jollakin 40 artiklassa mainituista perusteista. Sen on tehtävä päätöksensä viipymättä.

▼B

53 artikla

Asian käsittelyn keskeyttäminen

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 50 tai 51 artiklan mukaisesti, keskeyttää asian käsittelyn sen asianosaisen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu, jos päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus alkuperäjäsenvaltiossa on muutoksenhaun vuoksi keskeytetty.

54 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

1. Jos päätös on tunnustettava tämän luvun mukaisesti, mikään ei estä hakijaa tekemästä pyyntöä täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin tai turvaamistoimiin ryhtymisestä, vaikka 48 artiklan mukaista julistusta päätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta ei ole annettu.

2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen oikeuttaa ilman eri toimenpiteitä ryhtymään turvaamistoimiin.

3. Ennen kuin 50 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyyn päätökseen sovellettava muutoksenhakuaika on kulunut umpeen ja ennen kuin mahdollisen muutoksenhaun johdosta on annettu ratkaisu, sen asianosaisen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, omaisuuteen saa kohdistaa ainoastaan turvaamistoimia.

55 artikla

Osittainen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Jos päätöksellä on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos sitä ei kaikkien vaatimusten osalta voida julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi, tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tämä yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

2. Hakija voi pyytää, että täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen rajoitetaan päätöksen tiettyihin osiin.

56 artikla

Oikeusapu

Hakijalla, joka on alkuperäjäsenvaltiossa saanut täydellistä tai osittaista oikeusapua tai vapautuksen kulujen tai kustannusten suorittamisesta, on täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä oikeus saada täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti laajinta mahdollista oikeusapua tai laajin vapautus kulujen tai kustannusten suorittamisesta.

57 artikla

Vakuuden, takuun tai talletuksen kielto

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänen kotipaikkansa tai asuinpaikkansa ei ole täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

▼B

58 artikla

Maksun tai veron kielto

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä ei saa täytäntöönpanojäsenvaltiossa periä mitään riidan kohteen arvon mukaan määräytyvää maksua tai veroa.

V LUKU

VIRALLISET ASIAKIRJAT JA TUOMIOISTUIMESSA TEHDYT SOVINNOT

59 artikla

Virallisten asiakirjojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltiossa laaditulla virallisella asiakirjalla on toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin sillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva vaikutus edellyttäen, että se ei ole selvästi vastoin asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Henkilö, joka aikoo käyttää virallista asiakirjaa toisessa jäsenvaltiossa, voi pyytää virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltiossa laativaa viranomaista täyttämään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditun lomakkeen, jossa kuvaillaan virallisen asiakirjan todistusvoima alkuperäjäsenvaltiossa.

2. Virallisen asiakirjan oikeellisuus riitautetaan alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimissa, ja sitä koskeva päätös tehdään kyseisen valtion lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

3. Viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet riitautetaan tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, ja sitä koskevat päätökset tehdään III luvun perusteella sovellettavan lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole riitautetun asian osalta todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

4. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevan asian ratkaisu riippuu viralliseen asiakirjaan perintöasiassa kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskevasta kysymyksestä, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.

60 artikla

Virallisten asiakirjojen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen virallinen asiakirja on julistettava täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 45–58 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä olevaa 46 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa virallisen asiakirjan laatineen viranomaisen on kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

▼B

3. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan nojalla, voi evätä virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

61 artikla

Tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoiset tuomioistuimessa tehdyt sovinnot on julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 45–58 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä olevaa 46 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on tuomioistuimen, joka hyväksyi sovinnon tai jossa se tehtiin, kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

3. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan nojalla, voi evätä tuomioistuimessa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

VI LUKU

EUROOPPALAINEN PERINTÖTODISTUS

62 artikla

Eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotto

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön eurooppalainen perintötodistus, jäljempänä ’todistus’, joka annetaan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa ja jolla on 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset.

2. Todistuksen käyttö ei ole pakollista.

3. Todistus ei korvaa jäsenvaltioissa vastaaviin tarkoituksiin käytettyjä kansallisia asiakirjoja. Toisessa jäsenvaltiossa käytettäväksi annetulla todistuksella on kuitenkin 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset myös siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaiset ovat sen antaneet tämän luvun mukaisesti.

63 artikla

Todistuksen tarkoitus

1. Todistusta käyttävät perilliset, perintöön suoraan oikeutetut testamentinsaajat ja testamentin toimeenpanijat tai jäämistön hoitajat, joiden on toisessa jäsenvaltiossa vedottava asemaansa tai käytettävä oikeuksiaan perillisinä tai testamentinsaajina ja/tai valtuuksiaan testamentin toimeenpanijoina tai jäämistön hoitajina.

2. Todistusta voidaan käyttää erityisesti osoittamaan yksi tai useampia seuraavista seikoista:

a) kunkin todistuksessa mainitun perillisen tai mahdollisen testamentinsaajan asema ja/tai oikeudet ja osuus jäämistöstä;

▼B

b) tietyn jäämistöön kuuluvan omaisuuden osoittaminen todistuksessa mainitulle yhdelle tai useammalle perilliselle tai yhdelle tai useammalle mahdolliselle testamentinsaajalle;

c) todistuksessa mainitun henkilön valtuudet toimeenpanna testamentti tai hallinnoida jäämistöä.

64 artikla

Toimivalta todistuksen antamiseen

Todistus annetaan siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimilla on toimivalta 4, 7, 10 tai 11 artiklan nojalla. Todistuksen antava viranomainen on

a) jokin 3 artiklan 2 kohdassa määritelty tuomioistuin; tai

b) muu perintöasioiden käsittelemiseen kansallisen lain mukaisesti toimivaltainen viranomainen.

65 artikla

Todistuksen hakeminen

1. Todistus annetaan jonkun 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön, jäljempänä ’hakija’, hakemuksesta.

2. Hakija voi tehdä hakemuksen käyttäen 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laadittua lomaketta.

3. Hakemuksen on sisällettävä jäljempänä luetellut tiedot, siltä osin kuin ne ovat hakijan tiedossa ja todistuksen antava viranomainen tarvitsee niitä todistaakseen seikat, jotka hakija haluaa todistettavaksi, ja siihen on liitettävä kaikki asianmukaiset asiakirjat joko alkuperäisinä tai jäljennöksinä, jotka täyttävät niiden aitouden toteamisen edellytykset, sanotun rajoittamatta 66 artiklan 2 kohdan soveltamista:

a) tiedot perittävästä: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, kuolinaikainen osoite, kuolinaika ja -paikka;

b) tiedot hakijasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, osoite ja mahdollinen suhde perittävään;

c) tiedot hakijan mahdollisesta edustajasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, osoite ja edustajan asema;

d) tiedot perittävän puolisosta tai kumppanista ja mahdollisista entisistä puolisoista tai kumppaneista: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus ja osoite;

▼B

e) tiedot kuolemanvaraismääräyksen ja/tai lain nojalla mahdollisista muista edunsaajista: sukunimi ja etunimet tai organisaation nimi, (mahdollinen) henkilötunnus tai tunnistenumero ja osoite;

f) todistuksen käyttötarkoitus 63 artiklan mukaisesti;

g) perintöasiaa varsinaisesti käsittelevän tai käsitelleen tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot, tapauksen mukaan;

h) seikat, joihin hakija perustaa väittämänsä oikeuden jäämistöön edunsaajana ja/tai oikeuden toimeenpanna perittävän testamentti ja/tai hallinnoida jäämistöä;

i) tieto siitä, oliko perittävä tehnyt kuolemanvaraismääräystä; jos alkuperäinen asiakirja tai sen jäljennös ei ole liitteenä, tieto alkuperäisen asiakirjan sijainnista;

j) tieto siitä, oliko perittävä tehnyt avioehtosopimuksen tai sopimuksen, joka koskee sellaista suhdetta, jolla voi olla avioliittoon verrattavia vaikutuksia; jos alkuperäinen asiakirja tai sopimuksen jäljennös ei ole liitteenä, tieto alkuperäisen asiakirjan sijainnista;

k) tieto siitä, onko joku edunsaajista tehnyt ilmoituksen perinnön vastaanottamisesta tai mahdollisesti siitä luopumisesta;

l) vakuutus siitä, että hakijan tietojen mukaan todistettavia seikkoja koskevaa riita-asiaa ei ole vireillä;

m) muut tiedot, joita hakija pitää hyödyllisinä todistuksen antamista varten.

66 artikla

Hakemuksen käsittely

1. Hakemuksen saatuaan todistuksen antavan viranomaisen on tarkastettava hakijan esittämät tiedot ja ilmoitukset sekä asiakirjat ja muut todisteet. Sen on suoritettava tätä tarkastamista varten tarvittavat selvitykset omasta aloitteestaan, jos sen kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään tai se sallitaan, tai pyydettävä hakijaa esittämään sen tarpeelliseksi katsomia lisätodisteita.

2. Jos hakija ei ole pystynyt toimittamaan asiaankuuluvista asiakirjoista jäljennöksiä, jotka täyttävät niiden aitouden toteamisen edellytykset, todistuksen antava viranomainen voi päättää hyväksyä muunlaisia todisteita.

3. Todistuksen antava viranomainen voi, jos sen kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään, vaatia, että tiedot annetaan valaehtoisesti tai valan sijasta vakuutuksen nojalla kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin.

4. Todistuksen antavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen edunsaajille todistuksen hakemisesta. Jos todistettavien seikkojen selvittäminen sitä edellyttää, se kuulee asianosaisia ja mahdollista testamentin toimeenpanijaa tai jäämistön hoitajaa ja julkaisee kuulutuksia, joiden tarkoituksena on antaa muille mahdollisille edunsaajille mahdollisuus vedota oikeuksiinsa.

▼B

5. Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä annettava jonkin toisen jäsenvaltion todistuksen antavalle viranomaiselle tietoja, joita on erityisesti kiinteistörekistereissä, väestörekistereissä ja rekistereissä, joihin tallennetaan asiakirjoja tai tietoja, joilla on merkitystä perimyksen tai perittävän aviovarallisuussuhteiden tai vastaavien varallisuussuhteiden kannalta, kun kyseinen viranomainen olisi kansallisen lain nojalla toimivaltainen antamaan toiselle kansalliselle viranomaiselle tällaisia tietoja.

67 artikla

Todistuksen antaminen

1. Todistuksen antavan viranomaisen on annettava todistus viipymättä tässä luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti, kun todistettavat seikat on vahvistettu perimykseen sovellettavan tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti. Sen on käytettävä 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laadittua lomaketta.

Todistuksen antava viranomainen ei saa antaa todistusta etenkään, jos:

a) todistettavat seikat on riitautettu, tai

b) todistus ei olisi sopusoinnussa sellaisen päätöksen kanssa, joka koskee samoja seikkoja.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen edunsaajille todistuksen antamisesta.

68 artikla

Todistuksen sisältö

Todistuksessa on oltava seuraavat tiedot, siltä osin kuin sen käyttötarkoitus niitä edellyttää:

a) todistuksen antavan viranomaisen nimi ja yhteystiedot;

b) asian viitenumero;

c) seikat, joiden perusteella todistuksen antava viranomainen katsoo olevansa toimivaltainen antamaan todistuksen;

d) antamispäivä;

e) tiedot hakijasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, osoite ja mahdollinen suhde perittävään;

f) tiedot perittävästä: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, kuolinaikainen osoite, kuolinaika ja -paikka;

g) tiedot edunsaajista: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet ja (mahdollinen) henkilötunnus;

▼B

h) tiedot perittävän tekemästä avioehtosopimuksesta tai tarvittaessa perittävän tekemästä sopimuksesta sellaisen suhteen yhteydessä, jolla siihen sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia, sekä tiedot aviovarallisuussuhteista tai vastaavista varallisuussuhteista;

i) perimykseen sovellettava laki ja seikat, joiden perusteella kyseinen laki on määritetty;

j) tiedot siitä, onko kyseessä testamenttiin perustuva seuraanto vai lakimääräinen perimys, mukaan lukien tiedot seikoista, joista perillisten, testamentinsaajien, testamentin toimeenpanijoiden tai jäämistön hoitajien oikeudet ja/tai valtuudet johtuvat;

k) tarvittaessa kunkin edunsaajan osalta tieto perinnön vastaanottamisen tai siitä luopumisen luonteesta;

l) kullekin perilliselle tuleva perintöosa ja tarvittaessa luettelo kullekin perilliselle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta;

m) luettelo kullekin testamentinsaajalle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta;

n) perimykseen sovellettavan lain mukaiset ja/tai kuolemanvaraismääräyksen mukaiset perillisten ja mahdollisesti testamentinsaajien oikeuksia koskevat rajoitukset;

o) perimykseen sovellettavan lain mukaiset ja/tai kuolemanvaraismääräyksen mukaiset testamentin toimeenpanijan ja/tai jäämistön hoitajan valtuudet ja näitä valtuuksia koskevat rajoitukset.

69 artikla

Todistuksen oikeusvaikutukset

1. Todistus on pätevä kaikissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

2. Todistuksen oletetaan osoittavan todenmukaisesti perimykseen sovellettavan lain tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti vahvistetut seikat. Todistuksessa perillisenä, testamentinsaajana, testamentin toimeenpanijana tai jäämistön hoitajaan mainitulla henkilöllä oletetaan olevan todistuksessa mainittu asema ja/tai siinä mainitut oikeudet tai valtuudet, ilman kyseisiin oikeuksiin tai valtuuksiin liittyviä muita ehtoja ja/tai rajoituksia kuin ne, jotka on todistuksessa mainittu.

3. Henkilön, joka todistuksessa vahvistettujen tietojen perusteella suorittaa maksuja tai luovuttaa omaisuutta henkilölle, joka on todistuksessa mainittu oikeutetuksi hyväksymään maksuja tai omaisuutta, katsotaan tehneen oikeustoimen maksuja tai omaisuutta hyväksymään oikeutetun henkilön kanssa, paitsi jos hän tiesi, että todistuksen sisältö ei vastaa todellisuutta tai on siitä tietämätön törkeän huolimattomuuden takia.

4. Jos henkilö, joka on todistuksessa mainittu oikeutetuksi määräämään jäämistöomaisuudesta, määrää tällaisesta omaisuudesta toisen henkilön hyväksi, tämän toisen henkilön katsotaan, jos hän toimii todistuksessa vahvistettujen tietojen perusteella, tehneen oikeustoimen kyseisestä omaisuudesta määräämään oikeutetun henkilön kanssa, paitsi jos hän tiesi, että todistuksen sisältö ei vastaa todellisuutta tai on siitä tietämätön törkeän huolimattomuuden takia.

▼B

5. Todistus on pätevä asiakirja, jonka perusteella jäämistöomaisuutta koskevat tiedot voidaan kirjata jäsenvaltion asiaankuuluvaan rekisteriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdan k ja l alakohdan soveltamista.

70 artikla

Todistuksen oikeaksi todistetut jäljennökset

1. Todistuksen antavan viranomaisen on säilytettävä alkuperäinen todistus ja annettava hakijalle tai henkilölle, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, yksi tai useampi oikeaksi todistettu jäljennös.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on 71 artiklan 3 kohtaa ja 73 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa pidettävä luetteloa henkilöistä, joille on 1 kohdan mukaisesti annettu oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.

3. Oikeaksi todistetut jäljennökset ovat voimassa kuuden kuukauden rajoitetun ajan, mikä on ilmoitettava oikeaksi todistetussa jäljennöksessä merkitsemällä siihen voimassaolon päättymispäivä. Todistuksen antava viranomainen voi tästä poiketen asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa päättää pidemmästä voimassaoloajasta. Tämän määräajan päätyttyä oikeaksi todistetun jäljennöksen haltijan on haettava oikeaksi todistetun jäljennöksen voimassaoloajan pidentämistä tai pyydettävä todistuksen antavalta viranomaiselta uusi oikeaksi todistettu jäljennös voidakseen käyttää todistusta 63 artiklassa esitettyihin tarkoituksiin.

71 artikla

Todistuksen oikaiseminen, muuttaminen tai peruuttaminen

1. Todistuksen antavan viranomaisen on kenen tahansa sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, tai omasta aloitteestaan oikaistava todistuksessa olevat kirjoitusvirheet.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on kenen tahansa sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, tai, jos se on kansallisen lain mukaan mahdollista, omasta aloitteestaan muutettava todistusta tai peruutettava se, jos on todettu, että se tai sen jotkin osat eivät ole paikkansapitäviä.

3. Todistuksen antavan viranomaisen on ilmoitettava viipymättä todistuksen oikaisemisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta kaikille, joille on annettu todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

72 artikla

Muutoksenhakumenettelyt

1. Kuka tahansa todistuksen hakemiseen oikeutettu henkilö voi riitauttaa todistuksen antavan viranomaisen 67 artiklan mukaisesti tekemät päätökset.

Kuka tahansa henkilö, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, voi riitauttaa todistuksen antavan viranomaisen 71 artiklan ja 73 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tekemät päätökset.

Riitauttaminen on tehtävä todistuksen antavan viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisessa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun riitauttamisen tuloksena todetaan, että annettu todistus ei ole paikkansapitävä, toimivaltaisen oikeusviranomaisen on oikaistava todistus, muutettava sitä tai peruutettava se tai varmistettava, että todistuksen antava viranomainen oikaisee todistuksen, muuttaa sitä tai peruuttaa sen.

▼B

Jos 1 kohdassa tarkoitetun riitauttamisen tuloksena todetaan, että todistuksen antamisesta kieltäytyminen ei ole ollut perusteltua, toimivaltaisen oikeusviranomaisen on annettava todistus tai varmistettava, että todistuksen antava viranomainen arvioi tapauksen uudelleen ja tekee uuden päätöksen.

73 artikla

Todistuksen oikeusvaikutusten keskeytyminen

1. Todistuksen oikeusvaikutukset voi keskeyttää

a) todistuksen antava viranomainen sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, 71 artiklan mukaisen todistuksen muuttamisen tai peruuttamisen ajaksi, tai

b) oikeusviranomainen sellaisen henkilön pyynnöstä, jolla on oikeus riitauttaa todistuksen antaneen viranomaisen tekemä päätös 72 artiklan mukaisesti, tällaisen riitauttamisen ajaksi.

2. Todistuksen antavan viranomaisen tai mahdollisesti oikeusviranomaisen on ilmoitettava viipymättä todistuksen oikeusvaikutusten keskeytymisestä kaikille, joille on annettu todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Todistuksen oikeusvaikutusten keskeytymisen aikana ei saa antaa enää todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

74 artikla

Laillistaminen ja vastaavat muodollisuudet

Tämän asetuksen yhteydessä jäsenvaltiossa annetuilta asiakirjoilta ei vaadita laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

75 artikla

Suhde nykyisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin

1. Tämä asetus ei vaikuta sellaisten kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joiden osapuolena on tätä asetusta annettaessa yksi tai useampi jäsenvaltio ja jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

Erityisesti jäsenvaltioiden, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia, on sovellettava edelleen testamenttien ja yhteisten testamenttien muodollisen pätevyyden osalta kyseisen yleissopimuksen määräyksiä tämän asetuksen 27 artiklan sijasta.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tällä asetuksella on jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

▼B

3. Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita, jotka ovat Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen 19 päivänä marraskuuta 1934 tehdyn perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan sopimuksen osapuolia, soveltamasta sopimusta, sellaisena kuin se on tarkistettuna kyseisten valtioiden 1 päivänä kesäkuuta 2012 tekemällä hallitustenvälisellä sopimuksella, siltä osin kuin siinä määrätään

a) sopimuksessa määritellyistä kuolinpesän hallintoa koskevista menettelysäännöistä ja tähän liittyvästä sopimusvaltioiden viranomaisten myötävaikutuksesta, ja

b) yksinkertaistetuista ja nopeutetuista menettelyistä perintöasioissa annettujen päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.

76 artikla

Suhde neuvoston asetukseen (EY) N:o 1346/2000

Tämä asetus ei vaikuta maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ([1]) soveltamiseen.

77 artikla

Yleisön saataville asetettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lyhyt yhteenveto niiden perimykseen liittyvistä kansallisista säädöksistä ja menettelyistä, mukaan lukien tiedot siitä, minkä tyyppisellä viranomaisella on toimivalta perintöasioissa ja minkä tyyppiset viranomaiset ovat toimivaltaisia vastaanottamaan ilmoituksia perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta, tietojen asettamiseksi yleisön saataville siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa.

Jäsenvaltioiden on myös laadittava tietosivut, joilla luetellaan kaikki kussakin jäsenvaltiossa niiden alueella sijaitsevan kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten yleensä edellytetyt asiakirjat ja/tai tiedot.

Jäsenvaltioiden on pidettävä nämä tiedot jatkuvasti ajan tasalla.

78 artikla

Yhteystietojen ja menettelyjen ilmoittaminen

▼C2

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 16 päivään marraskuuta 2014 mennessä

▼B

a) niiden tuomioistuinten tai viranomaisten nimet ja yhteystiedot, joilla on toimivalta käsitellä 45 artiklan 1 kohdan mukaisia täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevia hakemuksia ja 50 artiklan 2 kohdan mukaisia tällaisista hakemuksista tehtyjä päätöksiä koskevia muutoksenhakuja;

b) 51 artiklassa tarkoitetut menettelyt muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi;

([1]) EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

▼B

c) asiaankuuluvat tiedot viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia antamaan todistuksen 64 artiklan nojalla; ja

d) 72 artiklassa tarkoitetut muutoksenhakumenettelyt.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio julkaisee 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, lukuun ottamatta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuomioistuinten ja viranomaisten osoitteita ja muita yhteystietoja.

3. Komissio saattaa kaikki 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

79 artikla

3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävän luettelon laatiminen ja myöhempi muuttaminen

1. Komissio laatii jäsenvaltioiden ilmoitusten pohjalta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luettelon muista viranomaisista ja oikeusalan ammattilaisista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista kyseiseen luetteloon sisältyviin tietoihin myöhemmin tehtävistä muutoksista. Komissio muuttaa luetteloa vastaavasti.

3. Komissio julkaisee luettelon ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Komissio saattaa kaikki 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

80 artikla

46, 59, 60, 61, 65 ja 67 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatiminen ja myöhempi muuttaminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 46, 59, 60, 61, 65 ja 67 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimisesta ja myöhemmästä muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

81 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

▼B

82 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 18 päivänä elokuuta 2025 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä arvioinnin mahdollisista esiintyneistä käytännön ongelmista, jotka liittyvät samanaikaisiin tuomioistuinten ulkopuolisiin perintöasioiden ratkaisumenettelyihin eri jäsenvaltioissa tai yhdessä jäsenvaltiossa tapahtuvaan tuomioistuimen ulkopuoliseen ratkaisumenettelyyn, joka toteutetaan samanaikaisesti toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa käsiteltävän ratkaisumenettelyn kanssa. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muutosehdotuksia.

83 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan 17 päivänä elokuuta 2015 tai sen jälkeen kuolleiden henkilöiden perimykseen.

2. Jos perittävä oli ennen 17 päivää elokuuta 2015 valinnut perimykseensä sovellettavan lain, valinta on pätevä, jos se täyttää III luvussa säädetyt edellytykset tai jos se on pätevä siinä valtiossa valinnan tekemisen ajankohtana voimassa olleiden kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti, jossa perittävällä oli asuinpaikka, tai missä tahansa valtioista, joiden kansalainen hän oli.

3. Ennen 17 päivää elokuuta 2015 tehty kuolemanvaraismääräys on sallittava sekä aineellisesti ja muodollisesti pätevä, jos se täyttää III luvussa säädetyt edellytykset tai jos se on sallittava sekä aineellisesti ja muodollisesti pätevä siinä valtiossa määräyksen tekemisen ajankohtana voimassa olleiden kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti, jossa perittävällä oli asuinpaikka, tai missä tahansa valtioista, joiden kansalainen hän oli, tai perintöasiaa käsittelevän viranomaisen jäsenvaltiossa.

4. Jos kuolemanvaraismääräys on tehty ennen 17 päivää elokuuta 2015 sen lain mukaisesti, jonka perittävä olisi voinut valita tämän asetuksen mukaisesti, katsotaan, että kyseinen laki on valittu perimykseen sovellettavaksi laiksi.

84 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 17 päivästä elokuuta 2015, ►C1 lukuun ottamatta 77 ja 78 artiklaa, joita sovelletaan 16 päivästä marraskuuta 2014 ◄, ja 79, 80 ja 81 artiklaa, joita sovelletaan 5 päivästä heinäkuuta2012.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.